

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

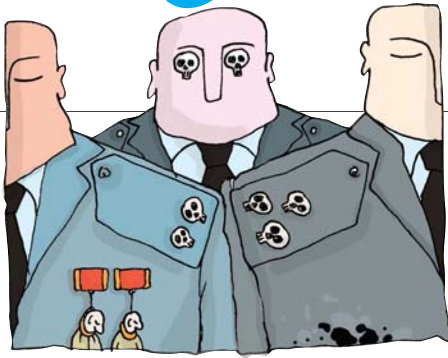
Голос України

Знай наших!

Канал СТБ спільно з «Голосом України» зафільмував сюжет про чернігівських шведів

▶ СТОР. 5

Міліцейські історії

Скільки гине затриманих?

▶ СТОР. 11

Прем'єра

«Втекти б і нам від суєти й марноти...»

▶ СТОР. 12

№ 12 (5512) СУБОТА, 19 СІЧНЯ 2013 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Правила гри на виборах мають бути незмінними

Ухвалення Виборчого кодексу — одне з питань, яке перейшло у «спадщину» парламенту нинішнього скликання від попереднього. На думку народних депутатів та експертів, Виборчий кодекс повинен закріпити сталі «правила гри».

Народний депутат шостого та п'ятого скликань від Партії регіонів Валерій Бондик, котрий свого часу працював і в Центрвиборчкомі, під час конференції на тему «Уроки парламентських виборів-2012 для виборів Президента України у 2015 році» висловив думку, що систематизація виборчого законодавства потрібна неодмінно.

▶ СТОР. 2

SOS!

«Бігають, але з порожніми руками»

До редакції «Голосу України» зателефонувала пенсіонерка Світлана Миколаївна із проханням допомогти забезпечити її подругу... трамадолом. І розповіла історію хвороби своєї знайомої, яку ми хочемо, щоб почули у вітчизняному МОЗ.

▶ СТОР. 7

Я ВАМ ПИШУ...

Проїзд електричками — не для слабких

Дістатися з передмістя до столиці електричкою й назад — справжнє випробування на витривалість. Мало того, що в тетерівському напрямку електрички ходять з інтервалом в одну-дві години, так їх ще й скоротили до шести вагонів.

Уявіть: час пік, на дворі — мороз, людей з квитками — повна платформа. І тут приходить електричка з шести вагонів (замість десяти). Потрапити до них можна лишень через штовханину і стусани. Але якщо й пощастить опинитися всередині, то немає гарантії, що доїдете живими і здоровими. Це в буквальному сенсі душогубка, де ні ступити, ні повернутися, ні дихнути...

Чому наша Укрзалізниця так знущається над людьми з передмістя? Невже не можна додати кілька старих вагонів? Про нові й не мрію...

Оксана ЛУЦЕНКО.

Немішаєве Київської області.

На Водохреще навіть крапля води може зцілити

Сьогодні відзначають одне з найколоритніших та найвеселіших Різдвяних свят — Водохреще. Це — єдиний день, коли серед зими на берегах річок та озер збирається не менше охочих скупатися, ніж улітку. Вважається, що той, хто 19 січня зануриться у воду, буде здоровий цілий рік. Особливо гучні святкування й народні гуляння планують провести в київському парку культури та відпочинку «Гідропарк», де після освячення води можна буде стрибнути у Дніпро. Спеціально до цього дня там встановили понтон та змонтували дерев'яну доріжку до помосту. А у «Мамаєвій Слободі», як і торік, відроджуватимуть традицію святкувати Йордан.

▶ СТОР. 8

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ (з архіву «Голосу України»).

АКТУАЛЬНО

«Нічийні» дороги, нестача коштів та корупція, або Що заважає вчасно та якісно чистити вулиці від снігу

У країну повертаються морози та снігопади. Вже цими вихідними стовпчики термометрів опустяться вдень до 4—9 градусів нижче нуля. Нічні морози сягатимуть позначок 13—18 із знаком мінус. Крім того, прогнозують синоптики й інтенсивні опади. Тому радять українцям підготуватися до налипання мокрого снігу й ожеледиці. Та до зимових негараздів нам не звикати. Попри всі переможні «рапорти» влади, деякі міста, вулиці, двори й досі лишаються «непрохідними». Через неприбраний сніг, який після нещодавнього потепління утрамбувався і перетворився на ідеальну «льодову ковзанку», щодоби до медичних закладів, наприклад, у столиці, звертаються понад півтори сотні киян, травмованих унаслідок ожеледиці. І це тільки офіційні дані.

▶ СТОР. 4

Терористи змусили покинути Алжир сотні нафтовиків

Війна в Малі, де бойовики-ісламісти ведуть боротьбу проти прозахідного уряду, перекинулася на сусідні країни. Нині алжирська криза — в центрі уваги всіх світових ЗМІ.

Кілька сотень службовців іноземних нафтових і газових компаній, що працюють в Алжирі, вже евакуйовано, заявила прес-служба британської нафтогазової компанії BP в офіційному повідомленні у п'ятницю. «Учора загалом було три рейси з Алжиру, на борту літаків перебували 11 співробітників BP і кілька сотень працівників інших компаній», — ідеться в оприлюдненому повідомленні.

▶ СТОР. 9

КОРОТКО

■ Учора близько півдня водій рейсового автобуса поблизу Бродів виїхав з другорядної на головну дорогу і зіткнувся з фурою. Четверо пасажирів автобуса загинули, 23 госпіталізовані у Бродівську районну лікарню. Автобус «ПАЗ» прямував з Тернополя до Червонограда, **повідомляє наш власкор Богдан КУШНІР.**

■ Учора в Києві впав будівельний кран, дві особи загинули одразу, одного травмованого доправили до лікарні, **інформує УНН, посилаючись на джерело в МВС.**

■ Чотири європейські компанії вимагають від «Газпрому» перегляду цін. Французька енергетична компанія GDF Suez, австрійська Econgas, а також німецькі Wingas і WIEH в січні подали в «Газпром» заявки на перегляд умов своїх контрактів, **передає УНН, посилаючись на російські ЗМІ.**

Сьогодні набуває чинності нова редакція закону про банкрутство *(Мін'юст)*

Правила гри на виборах мають бути незмінними

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Питання про ухвалення виборчого кодексу порушувалося ще з 2004 року, але питання — чи вигідно це комусь чи не вигідно?, — сказав він. — Це вже справа народних депутатів нинішнього скликання». На думку В. Бондика, розвинуті, потужні політичні партії повинні нести відповідальність і за результати виборів, і за всі стадії виборчого процесу. Однак ставлення суспільства до виборів, на його погляд, «треба лікувати».

Народний депутат від ВО «Батьківщина» Андрій Шевченко запропонував відновити в парламенті діяльність робочої групи з опрацювання Виборчого кодексу, взявши за основу варіант кодексу, напрацьований робочою групою Верховної Ради попереднього скликання, яку очолював Юрій Ключковський. А. Шевченко також висловив сподівання, що на повторних виборах у п'яти мажоритарних округах, де ЦВК не змогла встановити результати голосування, три опозиційні сили мають висунути узгоджених кандидатів. А Верховна Рада з відкриттям другої сесії у лютому має визначитися з датою проведення довиборів. «Думаю, ми затягнули з оголошенням перевиборів, — сказав депутат. — Останній день весни — це критичний строк, коли ці вибори повинні відбутися. Не бачу інших юридичних чи моральних причин затягувати цю історію далі».

Виборчий кодекс необхідно ухвалювати з багатьох причин, щоб не виникали ситуації, коли під кожні вибори приймаються нові правила гри під того, хто їх хоче встановити, — таку думку висловив народний депутат від «УДАРу» Ростислав Павленко. За його баченням, найоптимальнішим сценарієм було б запровадження пропорційної виборчої системи з відкритими регіональними списками. «Не партії, а виборці мають формувати склад фракцій», — вважає депутат. Р. Павленко закликав опозиційні сили проводити «наступальну» тактику — створити робочу групу з розробки Виборчого кодексу і спільно з громадськими організаціями, експертами та журналістами «тиснути на владу», роз'яснюючи, що в кодексі має бути закладено унеможливлення використання адмінресурсу.

Однак депутат від ВО «Свобода» Ігор Мірошниченко не виключає, що парламент нинішнього скликання не прийме новий Виборчий кодекс, бо «влада не зацікавлена у ліквідації щілин», які дозволяють проводити непрозорі правила гри. «Щоб запобігти у 2015 році масовим фальсифікаціям, які можуть призвести до внутрішнього конфлікту в державі і вийти назовні, повинна бути стабільність виборчої системи», — сказав депутат. Водночас політик сподівається, що Верховна Рада зможе ухвалити закон про вибори народних депутатів на пропорційній основі з відкритими списками за рахунок... комуністів. Бо хоча фракція КПУ нині виступає союзником влади, однак, на думку І. Мірошниченка, на президентських виборах влада вже не буде зацікавлена в таких партнерах. Ще одним кроком до вдосконалення виборчої системи, на думку депутата, може стати формування окружних виборчих комісій за участю не лише парламентських партій, а й тих, хто має представництво у місцевих радах.

Анна ШЕВЧЕНКО.

МОНІТОРИНГ

За опитуваннями Фонду «Демократичні ініціативи», ставлення людей до виборів є здебільшого негативним, бо виборці вважають, що депутати не виконують своїх обіцянок.

Народний депутат України Ігор Мірошниченко, народний депутат України п'ятого-шостого скликань Валерій Бондик, народні депутати України Андрій Шевченко, Ростислав Павленко.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Можемо сприяти в урегулюванні «заморожених» конфліктів

Україна впорається з тією відповідальністю, яку покладає на неї головуванням в ОБСЄ. Про це заявив народний депутат Володимир Вечерко (фракція Партії регіонів).

«Наша країна повинна продемонструвати здатність бути ефективним модератором у розв'язанні конфліктів і показати своє вміння працювати над власними помилками», — вважає політик.

Головні пріоритети на цьому етапі, за словами Володимира Вечерка, — це сприяння в урегулюванні «заморожених» конфліктів, у тому числі в Придністров'ї та Нагірному Карабасі. «Також ми маємо намір приділити увагу питанням екологічної безпеки, гуманітарній сфері та регіональному співробітництву. Але, приділяючи увагу «зовнішнім» питанням, ми продовжимо роботу й над своїм «домашнім завданням», яке полягає в удосконаленні правових стандартів», — підкреслив він.

Крім того, переконаний депутат, **як повідомляє його прес-служба**, головування України в ОБСЄ посилить увагу світової громадськості до внутрішньополітичної ситуації в нашій державі.

«Ми повинні продовжити роботу над реалізацією Плану дій із запровадження безвізового діалогу з ЄС, щоб вийти на фінішну пряму. Також наступного року ми підійдемо до етапу початку ратифікації Угоди про асоціацію. Тобто завдань перед Україною стоїть чимало. Кажу так тому, що в питанні міжнародних відносин насправді немає поділу на владу й опозицію. В остаточному підсумку є єдине сприйняття країни. І яким це сприйняття буде в наших партнерів наприкінці 2013 року — залежатиме від усіх нас», — заявив він.

Уряд відмовляється від жорсткої монетаризації

Переговори між Україною та Світовою організацією торгівлі про перегляд тарифних ставок мають відбутися 23 січня цього року. Про це під час учорашньої зустрічі з іноземними інвесторами (на знімку) повідомив прем'єр Микола Азаров.

«Як ви знаєте, ми подали на перегляд, відповідно до статуту СОТ після закінчення 3-річного терміну перебування, наші пропозиції, які торкаються 370 позицій», — сказав він, додавши, що 23 січня відбудуться переговори віце-прем'єра Юрія Бойка та міністра економічного розвитку Ігоря Прасолова із єврокомісаром з цього питання. «Я думаю, ми знайдемо компроміс», — припустив М. Азаров. За його словами, для України надзвичайно важливо відродити розвиток легкої промисловості, оскільки зараз її частка на вітчизняному ринку становить лише близько двох відсотків.

Також у 2013 році уряд має намір відмовитися від жорсткої монетарної політики. Нагадавши про минулорічну дефляцію, прем'єр зазначив, що цього року буде вжито низку заходів, які дозволять відмовитися від жорсткої монетарної політики та перейти до помірної інфляції, обумовленої нормальним економічним зростанням.

Фото Олега МАРКЕВИЧА.

Пропонують установити мораторій на примусову реалізацію житла

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

На розгляді Комітету з питань будівництва, містобудування, житлово-комунального господарства та регіональної політики знаходиться 33 законопроекти. З підготовки десяти з них комітет визначено головним.

Серед них, зокрема, проект закону «Про введення мораторію на примусову реалізацію житла» (реєстр. № 1043). Обґрунтовуючи необхідність ухвалення цього проекту, народні депутати Петро Симоненко, Спірідон Кілінкаров та Валентин Матвєєв (КПУ) зауважили, що вона зумовлена наявністю заборгованості з виплат заробітної плати, стипендій, інших грошових виплат населенню. А також непомірними та незбалансованими з рівнем доходів основної маси населення цінами на енергоносії та тарифами на житлово-комунальні послуги.

Ухвалення законопроекту, переконані політики, дозволить знизити соціальну напругу в суспільстві та захистити найвразливіші верстви населення.

Головне науково-експертне управління вже розглянуло цей проект і висловило до нього низку зауважень. Експерти, насамперед, звернули увагу на те, що сама по собі заборона виконання певних судових рішень не корелюється з конституційним правом на судовий захист (ст. 55 Конституції) та тим, що судові рішення є обов'язковими до виконання на всій території України (ст. 124 Конституції). На їхню думку, запровадження будь-яких обмежень щодо виконання рішень суду має супроводжуватися визначенням того, хто і за рахунок якого майна буде виконувати відповідні судові рішення.

ЦИФРА

У червні 2012 року борг населення за спожиті житлово-комунальні послуги становив 11 млрд. 301,7 млн. грн. Борг за квартплату станом на 10 липня 2012 р. збільшився на 52,6 млн. грн. — до 2 млрд. 231,8 млн. грн. Заборгованість із виплати заробітної плати в Україні на 1 листопада 2012 р. становила 896 млн. 906 тис. грн.

З огляду на це обранці пропонують запровадити мораторій на примусову реалізацію житла на період фінансової кризи. Але не раніше ніж до 1 січня 2015 року. Тобто до погашення заборгованості із виплат заробітної плати, стипендій тощо.

«У даному випадку, оскільки заборгованість за оплату житлово-комунальних послуг пов'язується з заборгованістю із виплат заробітної плати, теоретично можливим було б запровадження механізму, за яким обов'язок щодо погашення заборгованості з житлово-комунальних послуг від боржника переходить до особи, яка своєчасно не виплатила йому заробітну плату, інші грошові виплати у розмірі заборгованості з цих виплат», — йдеться у висновку.

Крім того, на думку експертів, у проекті відсутній зв'язок між заборгованістю з виплати заробітної плати та мораторієм на застосування примусової реалізації житла. Адже згаданий мораторій має загальний характер незалежно від того, чи є у конкретної особи, на житло якої звертається стягнення, зазначена заборгованість, а також не встановлений порядок підтвердження її наявності. Уточнення також потребує й визначення житла, на яке не може бути звернуто стягнення. Таким житлом, переконані в експертному управлінні, може бути визнано лише те житло, в якому боржник та члени його сім'ї проживають постійно. Власне, за результатами розгляду проекту в першому читанні науково-експертне управління рекомендує повернути документ на доопрацювання.

Олена РОМАШКІНА.

Західний регіон отримає своє лобі

У Верховній Раді планують створити об'єднання депутатів, які лобіюватимуть інтереси західних областей України. Про це під час зустрічі з тернопільськими журналістами повідомили парламентарії Василь Деревляний («Батьківщина»), Олексій Кайда (ВО «Свобода»), Ігор Побер («УДАР»). Ініціатори такого об'єднання вважають, що це дозволить краще вирішувати проблеми краю. А ще вони пообіцяли відмовитись від квартир у Києві, навіть якщо такі надаватимуть депутатам.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Головування України в ОБСЄ посилить увагу світової громадськості до внутрішньополітичної ситуації в нашій державі

Отримують гранти на благоустрій

Обласну програму сприяння громадянській активності в розвитку територій продовжують активно реалізовувати на Дніпропетровщині. Торік в її рамках було проведено конкурс проектів серед об'єднань співвласників багатоквартирних будинків (ОСББ) і житлово-будівельних кооперативів (ЖБК). 119 учасників із 120 завоювали гранти. І за рахунок коштів обласного бюджету змогли зробити капітальні ремонти у своїх будинках.

Ефективність освоєння бюджетних коштів контролює особисто голова Дніпропетровської обласної ради Євген Удод. Днями він зустрівся зі членами ОСББ в Індустріальному районі Дніпропетровська. За рахунок 75,5 тисячі гривень, які виділила область, і майже 20 тисяч, які зібрали самі мешканці, у будинку були завершені роботи з енергозбереження та утеплення.

«Тепліше стало не тільки в під'їзді, а й у квартирах. Тільки за грудень економія теплової енергії становить близько п'яти тисяч Гкал, або 1,7 тис. грн., — розповіла голова ОСББ Наталя Астаф'єва. — Ми навряд чи змогли б самі зібрати кошти на такий ремонт. На загальних зборах визначили проблеми, які можна розв'язати за таким принципом, і обов'язково братимемо участь у наступних проектах обласної ради».

Як розповіли кореспондентові «Голосу України» в обласній раді, перший рік проведення такого конкурсу продемонстрував готовність городян об'єднуватися із владою для розв'язання проблемних питань своїх будинків. Десятки відремонтованих під'їздів і обладнаних котелень, сотні замінених вікон і дверей у місцях загального користування, тисячі встановлених енергозберігаючих світильників, утеплені фасади — все це результат підтриманої обласною владою громадянської ініціативи.

Голова Дніпропетровської обласної ради Євген Удод (праворуч) разом з мешканцями будинку перевіряє якість виконаних робіт.

«Цього року жителі міст регіону можуть подавати проекти не тільки з поліпшення енергоефективності своїх будинків, а й з благоустрою прибудинкових територій», — зазначив, закликаючи жителів області до участі в програмі, голова облради Євген Удод.

Усім, кому небайдужий стан їх будинків і прибудинкових територій, потрібно якомога швидше заявити в облраду про своє бажання, з'ясувати, що потрібно для його реалізації й взятися до дій — закликають городян керівники області.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Фото надане прес-службою Дніпропетровської обласної ради.

Голова радиться зі школярами

«Що б ти зробив, якби був Орлинівським сільським головою?». Відповіді на таке «доросле» запитання давали діти — учні 4—9 класів школи № 47. Опитування проводили з ініціативи заступника сільського голови Світлани Фролової педагоги школи.

— З огляду на вікові особливості, — підбиває підсумок опитування Світлана Миколаївна, — більшість дітей п'ятих-шостих класів говорили про організацію відпочинку, розваг. Але старшокласники ставили перед владою, можна сказати, глобальні завдання. Так, із 130 опитаних хлопців понад 70 % вимагають зробити в нашій школі євроремонт, а двоє з трьох прагнуть, щоб у школі був басейн.

Соціальні питання теж у зоні уваги школярів. Пункт «підвищити людям похилого віку пенсії» відзначили як пріоритетний для влади більше половини опитаних. Кожний третій виступає за те, щоб у селі побудували більшу бібліотеку з безплатним доступом до Інтернету. Мабуть, цікавими для деяких політиків навіть державного масштабу можуть стати підсумки опитування юних жителів Байдарської долини: тільки 1 % з них бачать подальший розвиток громади на шляху відтворення на своїй батьківщині радгоспу.

— У наших планах, — продовжує розповідь С. Фролова, — і надалі співробітничати з молоддю. Тепер сільрада разом з педагогами й активістами громадських і партійних організацій розробляє умови конкурсу проектів, націлених на поліпшення умов життя громади. Переможці конкурсу на впровадження свого проекту в життя отримають фінансування, зокрема, й з місцевого бюджету.

Микола МАГДИЧ.
Севастополь — Орлине.

Якісна профілактика — запорука здоров'я киян,
навіть в умовах масових спалахів вірусних захворювань

Таку тезу під час розширеного засідання Колегії Київської міської державної адміністрації, присвяченого санітарно-епідемічній ситуації в столиці, висловив очільник КМДА Олександр Попов. Він доручив профільним управлінням та відомствам удосконалити роботу з профілактики грипу в Києві, а також активізувати роз'яснювальну роботу серед населення. Йшлося і про можливість запровадження практики щеплень безпосередньо на базі амбулаторій сімейної медицини. Наразі зробити щеплення від грипу можна в приватних та комунальних поліклініках міста. Окреме доручення голови КМДА стосується протидії поширенню вірусних захворювань у дитячих закладах, зокрема в школах та дитсадках Києва.

На знімку: заступник міського голови — секретар Київради Галина Герега, голова КМДА Олександр Попов, радник Президента України Валерій Пустовойтенко.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Перед розглядом справи стан Тимошенко в черговий раз погіршився

Увесь учорашній день спостерігачі за «процесом століття» переймалися питанням — чи привезуть Юлію Тимошенко в зал судового засідання? Засуджена на сім років позбавлення волі колишня прем'єр-міністр України повинна була постати перед судом, у перший раз цього року й 13-й з моменту початку суду. Однак напередодні народний депутат від «Батьківщини» Олександра Кужель, яка кілька днів разом з колегами воювала за права ув'язненої в лікарняних палатах, раптом зненацька заявила, що стан Юлії Володимирівни різко погіршився, і вона не зможе взяти участь у судовому засіданні: «Юлія Володимирівна в тяжкому стані. Вона не може ставати на праву ногу. Біль неймовірний. Вона написала відмову на ім'я начальника колонії про явку до суду».

Втім, іншого розвитку сценарію ніхто й не очікував. Але оскільки в переддень суду жінок-депутатів за рішенням іншого суду силовики винесли з палати, а засідання суду в справі ЄЕСУ призначено на 16-ту годину, то інтрига, звичайно, зберігається. Бути чи не бути судовому розгляду за участю її головної фігурантки стане відомо, коли цей номер «Голосу України» перебуватиме вже у друкарні.

Отже, як розвивалися події напередодні суду. У п'ятницю вранці Державна пенітенціарна служба заявила, що «Тимошенко під особистий підпис була ознайомлена з викликом її в Київський районний суд для участі в судовому засіданні». За інформацією ДПтСУ, Тимошенко передала письмову заяву, що не братиме участі в судовому засіданні за станом здоров'я.

Місяць тому, після того, як суддя Садовський оголосив перерву в суді до 18 січня, представник державного обвинувачення Вікторія Калита на брифінгу заявила, що доводи Тимошенко про те, що вона за станом здоров'я не може бути присутньою на судових засіданнях, є непереконливими — і сама підсудна намагається уникнути явок до суду й у такий спосіб затягти судовий розгляд кримінальної справи. 8 січня Юлія Тимошенко написала відкритого листа Президентові Януковичу, в якому заявила про початок акції громадянської непокори, і про те, що не прийде добровільно до суду й у приручатиметься спробам доправити її на засідання силою. 16 січня народні депутати Олександра Кужель, Людмила Денісова й Тетяна Слюз, яким дозволили побачитися з Тимошенко на короткочасному побаченні, приєдналися до її акції громадянської непокори. Вони зайшли в кімнату, де перебуває Тимошенко, і повідомили, що виходити звідти не збираються, доки вимоги екс-прем'єра не буде виконано.

P. S. ***Головлікар ЦКЛ Михайло Афанасьєв заявив, що не ініціюватиме розгляд питання про виписку екс-прем'єра Юлії Тимошенко у зв'язку з останніми подіями. За словами головлікаря, рішення про її виписку медики повинні ухвалювати разом з німецькими лікарями. Але звернення медиків залишається попереднім: не заважати нормальній роботі лікарні.***

Микола КОСИЙ.
Харків.

У НОМЕР

Підприємство за «грати»?!

З подачі Міністерства юстиції України уряд пропонує парламенту прийняти закон, який запроваджує заходи кримінально-правового характеру стосовно юридичних осіб, які вчинили корупційне правопорушення. Міністр юстиції Олександр Лавринович вважає, що цим законопроектом встановлюється можливість застосування до юридичних осіб заходів кримінально-правового характеру за вчинення їх уповноваженими особами корупційних злочинів, оскільки цей акт змінює загальні правила застосування до юридичних осіб заходів кримінально-правового характеру. Пропонується застосовувати до юридичних осіб такі види кримінальної відповідальності: штраф, заборона займатися певним видом діяльності, конфіскація майна, ліквідація.

Мін'юст вважає, що кримінальний процес щодо юридичної особи має здійснюватися одночасно з кримінальним провадженням щодо фізичних осіб, які від імені та в інтересах цієї юридичної особи вчинили злочин.

Швидше за все, пропозиція Міністерства юстиції викличе лише спори стосовно можливості притягнення юридичних осіб до кримінальної відповідальності, а до прийняття самого закону справа не дійде. До речі, схожі пропозиції вже висловлювалися. Свого часу в Україні було розроблено й проект Кримінального кодексу, в якому передбачалася можливість притягнення юридичних осіб до кримінальної відповідальності. Але ця ідея викликала її несприйняття значною кількістю науковців, юристів-практиків — і про ідею «забули». Проте, схоже, не всі.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Європейський суд покарав нас на мільйон євро

17 січня Європейський суд з прав людини оприлюднив рішення з 211 справ, в яких українці судилися з власною державою. У підсумку влада має сплатити своїм громадянам понад мільйон євро, як «покарання» за власну неефективність.

Окремі рішення стосувалися зловживань та некомпетентності українських правоохоронних органів. Євросуд постановив виплатити рекордну компенсацію в 435 тисяч євро 17 ув'язненим Ізяславської колонії — український спецназ жорстоко побив та знущався над засудженими, відреагувавши у такий спосіб на оголошену ними голодовку.

Більшість справ стосувалися невиконання судових рішень — українці, маючи на руках рішення на власну користь, не могли домогтися його виконання і були змушені звертатися по захист до Страсбурга.

Отож як компенсації з державного бюджету щороку сплачуються величезні суми. Так, в 2010-му та 2011 роках на виконання рішень Європейського суду було сплачено близько 30 та 25 мільйонів гривень відповідно.

Експерти вказують на наявність випадків, коли Україна ігнорує рішення Європейського суду, втім, знайти офіційну інформацію (статистику) про невиконання Україною рішень Євросуду неможливо. Як неможливо й дізнатися про відповідальність суддів, які ухвалювали скасовані Європейським судом рішення. Тож влада й надалі залишається не прозорою для своїх громадян у цьому питанні.

Ярослав ГРУЩИНСЬКИЙ.

ВИТЯГ ІЗ ПОСТАНОВИ ЦЕНТРАЛЬНОЇ ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ

від 17 січня 2013 року № 8

1. Визнати обраним народним депутатом України у загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі:

Мирний Іван Миколайович, 1954 року народження, освіта вища, народний депутат України, проживає в місті Києві, член Партії регіонів, включений до виборчого списку Партії регіонів під № 79.

У Кременці Тернопільської області стартував чемпіонат України стрибунів на лижах із трампліна. За нагороди спортсмени боротимуться упродовж трьох днів, *повідомляє прес–служба Тернопільської ОДА*

У Львові почалася реєстрація учасників II чемпіонату кондитерів–аматорів «Домашній кондитер», який відбудеться у рамках VI Національного свята шоколаду. Його традиційно влаштовують до Дня закоханих — 14 лютого. Це чудова нагода українцям продемонструвати свої кулінарні таланти, *закликає міський портал Львова 032.ua*

«Нічийні» дороги, нестача коштів та корупція

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Відсутність техніки, нестача коштів та «нічийні» проїзди — на думку колишнього керманича столиці Івана Салія, саме ці пункти є найбільшою бідою киян у зимовий період. Через них щороку боротися із наслідками потужних снігопадів дедалі складніше. Мовляв, автівок на дорогах стає дедалі більше, а снігоприбиральної техніки — менше. Старі екземпляри ламаються, а на закупку нових не вистачає коштів.

— Перед початком зими влада прозвітувала, що закупила солі навіть більше, ніж потрібно, і що кількість очисної техніки не зменшилась. Але ж ніхто не прозвітував, чи вистачає цієї техніки і скільки машин ще потрібно...

Крім того, хоч би як дивно це не звучало, та й досі в столиці існують нічийні дороги. Передусім йдеться про міжбудинкові проїзди. Коли йдеться про те, що їх потрібно утримувати та очищати від снігу, з'ясовується, що вони нікому не належать і ні в кого на балансі не перебувають. Тому й виходить, що деякі двори цієї зими очисної техніки ще не бачили.

— За центральні дороги відповідає «Київавтодор», і вони чистяться, — каже І. Салій. — Крім цього, «Автодор» відповідає ще за 25% внутрішньоквартальних проїздів. Ще 30 відсотків проїздів прибирають ЖЕКи. Решта ні в кого на балансі не значиться, тому їх ніхто і не прибирає. І ця дискусія на тему: «Хто ж таки має їх очищати», — триває уже років десять.

Між тим, зізнається колишній голова столиці, зимові снігопади — це не тільки головний біль для влади та комунальників, а й можливість підзаробити. Буцімто вивезення снігу, очищення покрівлі та збиття бурульок — це найкорупційніші заняття. «Хто перевірить, скільки того снігу вночі вивезли? А скільки можна на це все грошей списати?»

Та заради об'єктивності все ж варто зазначити, що цієї зими комунальники в Києві працюють. Наскільки ефективно — це вже інше питання. Але в деяких містах, особливо коли йдеться про невеликі населені пункти, дороги та тротуари не те що снігоприбиральної техніки — лопати звичайної не бачили. А там люди також сплачують податки, та й комунальні послуги не безплатні.

Змінити цю ситуацію, переконаний юрист Максим Баришніков, можуть судові позови. Мовляв, якщо відповідні служби усвідомлять, що за неочищені вчасно дороги чи тротуари каратимуть не словом, а ділом, то резерви для закупівлі необхідної кількості реагентів та техніки віднайдуть усі.

— Тим, хто сьогодні штурмує відділення медичної допомоги, я б порадив одразу після цього штурмувати суди. Коли кожен притягуватиметься до відповідальності за неприбрані дороги та лід і коли ця відповідальність буде реальна, тоді вулиці прибиратимуться. Я закликаю усіх постраждалих судитися. Але перед цим потрібно підготуватися: з'ясувати належного відповідача, зафіксувати факт травми, бажано сфотографувати місце падіння. Необхідно знайти свідків. Якщо щось зламали — викликати «швидку допомогу» і зберігати всі медичні виписки та чеки на ліки чи платні обстеження. Усе це з позовною заявою подати до суду.

Щоправда, зізнається правник, якщо у світовій судовій практиці відшкодування за шкоду здоров'ю вимірюються кругленькими сумами, то у нас поки що йдеться про мінімальні компенсації (1—7 тис. грн.). І це не тільки не карає, а й не приводить до зміни ситуації. Але якщо кожен навчиться обстоювати свої права, то, можливо, комунальники навчаться виконувати свої обов'язки.

Віктор ДЕЙНЕКА.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Приклад столичного комунального армагеддону на шляху до одного з провідних вищих навчальних закладів столиці (Шевченківський район, проспект Перемоги). Тут, долаючи відрізок шляху із суцільного шару льоду, потрібно бути вдвічі уважнішими, адже падати доведеться на купу сміття, яке вже кілька днів валяється просто на тротуарі... Одне слово, столиця!

Ветеранам пропонують повернути отримані пенсії?

У четвер у Запоріжжі відбулася чергова зустріч ініціативної групи колишніх працівників Виробничого об'єднання «Запоріжпромарматура» з керівництвом Департаменту промисловості і розвитку інфраструктури Запорізької облдержадміністрації.

Зважаючи на те, що проблема, через яку зібрали нараду, існує з квітня 2011 року і залишається невирішеною, пенсіонерам-арматурникам укотре, схоже, залишається тільки поспівчувати. А проблема непроста: приватизоване ВАТ «Запорізький арматурний завод» з 5 квітня 2011 року знайшло спосіб (сподіваємося, що законний) не вважати себе правонаступником ВО «Запоріжпромарматура». А коли так, то до Пенсійного фонду Запорізької області надійшов лист, яким було анульовано всі раніше видані підприємством довідки своїм працівникам на отримання пенсії. Бо, з'ясовується, ВАТ «Запорізький арматурний завод» і ВО «Запоріжпромарматура» — це зовсім різні юридичні особи. Таким чином, кажуть, що підприємство зекономило на людях мільйони гривень.

У вересні 2011 року відбулися перші акції протестів ошуканих пенсіонерів. Бо мало того, що більшість з них з 1 липня 2011 року втратили надбавки за шкідливі умови роботи, та ще й виникло питання про повернення пенсіонерами незаконно отриманих у 2000-ні роки пенсій. Дехто з колишніх працівників «Запоріжпромарматури» взагалі перестав отримувати пенсійне забезпечення. Здавалося б, уся міць держави і її правоохоронних органів мала б бути спрямована на наведення елементарного порядку в дуже болючому питанні соціальних гарантій пенсіонерам. Однак минає півтора року, і... І за підсумками звітної зустрічі стало відомо, що «в лютому в Запорізькій облдержадміністрації планується проведення розширеної наради за участю всіх зацікавлених осіб — представників обласної виконавчої влади, ВАТ "Запорізький арматурний завод", Пенсійного фонду в Запорізькій області, Держархіву в Запорізькій області і юристів — для напрацювання узгоджених дій».

До сказаного варто додати хіба що одне запитання: а що робили всі «зацікавлені особи» протягом попередніх півтора року — після того як майже те саме пообіцяли пенсіонерам-арматурникам ще у вересні 2011-го?

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Крига на Азові — тепер не перешкода

Урочисте підняття державного прапора України відбулося на двох нових буксирах льодового класу «Капітан Маркін» і «Капітан Меркулов», які прибули до Маріупольського морського торговельного порту (Донецька обл.).

Це — багатоцільові судна, здатні виконувати не лише буксирувальні операції, а й працювати в умовах криги товщиною до 600 міліметрів зі швидкістю 6—7 вузлів, брати участь у гасінні пожеж на судах і портових спорудах, рятувальних та ескортних операціях.

«Капітан Маркін» споруджено на верфях у Румунії, «Капітан Меркулов» — українським підприємством та спущений на воду у Керчі. Судна придбано підприємством за власні кошти в рамках інвестиційної програми.

— Нові буксири значно підвищать ефективність льодового проведення суден в акваторії Маріупольського порту та його підхідних каналів та сприятимуть залученню нових вантажовласників, які в зимовий період традиційно переходили до чорноморських портів, — відзначив начальник порту Олексій Росинський.

Ліна КУЩ.

На знімку: нові буксири забезпечать зимову навігацію на Азовському морі.

Фото надане прес-службою Маріупольського морського торговельного порту.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Ягнята народилися у різдвяній шопці

Кілька останніх років обов'язковим елементом різдвяної композиції (шопки), яку встановлюють на Театральному майдані у Тернополі, є живий куточок з вівцями. 17 січня тут з'явилося на світ двоє ягнят: біле і чорне.

Першими побачили новонароджених (вони були ще мокрими) перехожі. Вони сповістили про поповнення міську владу. Ягнят забрали у зоокуток, що в парку «Топільче». Начальник управління культури і мистецтв міської ради Олександр Смик, який повідомив журналістам новину, розцінив це як добрий знак для Тернополя. Ніколи раніше не траплялося, щоб ягнята з'являлися на світ у таких незвичних умовах.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Списали борги

«Рівнеазот» списав «Рівнеоблводоканалу» 24 мільйони гривень боргу за очистку міських стоків на очисних спорудах підприємства. Про це голова Рівненської ОДА Василь Берташ домовився із власником хімічного гіганта Дмитром Фірташем.

Борги накопичувалися з 1999 року, а на кінець 2012-го становили вже 30 млн. гривень. «Рівнеазот» списав борги з 1999 по 2011 рік включно. Це дасть змогу «Рівнеобводоканалу» провести модернізацію виробництва та технічне переоснащення.

Тим часом керівник «Рівнеобводоканалу» Андрій Карауш закликав рівнян своєчасно розраховуватися за надані послуги, адже торік вони недоплатили підприємству понад два мільйони гривень. А загальний борг на початок року за послуги водопостачання та водовідведення в обласному центрі становив 20,5 мільйона гривень.

Олександра ЮРКОВА.

ЦИФРА

Понад 4,6 мільйона севастопольців і гостей міста в 2012 році перевіз водний пасажирський транспорт, повідомляє Головне управління статистики в Севастополі.

До речі, чисельність населення Севастополя — трохи більш як 382 тисячі осіб.

Микола МАГДИЧ.

Підтримка для тих, хто втратив надію

Компанія «Porsche Finance» надала благодійну допомогу хоспісу святої Олени Товариства Червоного Хреста Ольгинського братства Української православної церкви.

90 тисяч гривень підуть на ремонт приміщень. Хоспіс — це останній притулок безнадійно хворих: тут доглядають за тими, хто знає, що дива вже не станеться. У Коростені його відкрили 10 лютого 1997 року. Тоді він був першим в Україні. Існує хоспіс переважно на благодійні пожертвування.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

На охорону правопорядку виходять волонтери

З січня цього року дотримання правопорядку на черкаських вулицях контролюватимуть не лише міліціонери, а й волонтерські формування. Ініціатором створення призабутих народних дружин стала міська влада за підтримки правоохоронних органів. З бюджету Черкас вже виділено кошти на оплату служби муніципальних командирів добровільних підрозділів, на оренду приміщень ДНД, на форму та спецзасоби.

Щоденно вулиці обласного центру патрулюватимуть 55 дружинників. Кожен з них виходитиме на чергування не більше двох разів на місяць. Командири працюватимуть щодня.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Видобування нафти в 2012 році знизилося майже на 5,5% — Держстатистики (УНН)

Канал СТБ спільно з «Голосом України» зафільмував сюжет про чернігівських шведів

Канал СТБ спільно з «Голосом України» завершив зйомки сюжету про перебування шведських військовиків на Чернігівщині у 1708—1709 роках.

Знімальна група побувала в Яворцях Ріпкинського району, Шведчині, Жадовому Семенівського району, де й досі живуть нащадки полонених вояків армії Карла XII.

Власкор «Голосу України» Сергій Павленко, автор опублікованого в газеті Верховної Ради нарису про сліди каролінців на Придесенні, дав коментар знімальній групі телеканалу СТБ.

На знімку: Сергій Павленко та кореспондент СТБ Юлія Янчар під час підготовки матеріалу про чернігівських шведів.

Фото Петра ЯКИМЕНКА.

Перша сотня народжених у новому перинатальному

У нещодавно відкритому Полтавському обласному перинатальному центрі 17 січня народилося вже соте немовля. І навіть не соте, а одразу й сто перше, адже в 25-річної матері Тетяни Шарпило з'явилася на світ двійня. Сотим визнали першого хлопчика, який народився вагою 2 кілограми 300 грамів.

Як повідомили в департаменті охорони здоров'я Полтавської ОДА, для матері це були перші пологи, виникли певні ускладнення, бо двійня в утробі розвивалася асиметрично. Вагітна потребувала постійного медичного спостереження. Тому Тетяну й направили до високоспеціалізованого центру, де на 33-му тижні вагітності, за допомогою кесаревого розтину, вона й народила своїх немовлят.

Це вже п'ята двійня, народжена в Полтавському обласному перинатальному центрі.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтава.

Підвела жадоба до чужого майна

Колишнього начальника Сумської регіональної філії «Центру державного земельного кадастру» притягнуто до кримінальної відповідальності. Підвела чиновника жадоба до чужих грошей, які він упродовж кількох місяців вимагав у сумчанина за передачу тому державного акту на ділянку. Вартість своєї «послуги» посадовець оцінив у 4750 американських доларів. Любителя нагріти руки на чужому добрі було затримано співробітниками СБУ під час отримання коштів.

Згідно з вироком Ковпаківського районного суду міста Суми, чоловіка засуджено до 2,5 року позбавлення волі.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

ФОТОФАКТ

Народний депутат України Наталія Новак, голова Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю та корупцією, народний депутат України Віктор Чумак під час акції «Захистимо Зону здоров'я!», проти забудови Микільської слобідки на Лівому березі столиці.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Ветеринарів приєднали до аграріїв

Львівський національний університет ветеринарної медицини та біотехнологій імені С.З. Гжицького припиняє своє існування.

Згідно з рішенням Кабінету Міністрів України один із найстаріших аграрних навчальних закладів приєднають до Львівського національного аграрного університету, що розташований у містечку Дубляни Жовківського району. На базі університету буде створено лише підрозділ цього закладу. З відповідним клопотанням до уряду звернулося Міністерство аграрної політики та продовольства.

Аграрії давно скаржилися, що немає потреби у значній кількості кадрів, бо розвиток тваринництва останніми роками звели до сільських дворів.

Богдан КУШНІР.
Львів.

До 75-річчя Кіровоградщина матиме власну ювілейну монету

Можливість її випуску розглянула на засіданні робоча група в складі геральдичної комісії обласної ради.

— 75 років області — славна дата, тож з цієї нагоди хотілося б, щоб регіон мав свою ювілейну монету, — зазначає голова обласної ради Микола Ковальчук **(на знімку)**. — Передбачається, що це буде ювілейний грошовий знак Національного банку України номіналом п'ять гривень.

Усього на розгляд експертної групи представлено сім варіантів ескізів майбутньої монети. Після відповідного погодження на рівні області пропозицію направлять до Національного банку України.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.
Фото автора.

Містян поставлять на ковзани і пересадять на велосипеди

Безплатні ковзанки в житлових мікрорайонах планує облаштувати влада Донецька. Керівникам районів доручено залити водою спортивні майданчики у дворах, коли встановиться мінусова температура. «Для обслуговування там потрібні лише скребок і лопата, щоб чистити ковзанку від снігу, — зазначив міський голова Олександр Лук'янченко. — Це будуть дворові ковзанки. А професійні є там, де діти займаються хокеєм і фігурним катанням. Таких майданчиків у нас п'ять — більше, ніж будь-де в Україні».

А з настанням теплої погоди комунальники візьмуться за велосипедні доріжки. Щоправда, такої розгалуженої мережі, як у європейських країнах, у шахтарській столиці не обіцяють. Першу доріжку відкриють наприкінці серпня. «За нашої культури водіння дуже проблематично, щоб автомобілісти та велосипедисти могли ужитися на одній дорозі. І без того постійно виникає конфлікт між автомобілістами та пішоходами. Якщо ще втрутяться велосипедисти, це викличе підвищену небезпеку. Тому ми проекспериментуємо на окремих паркових магістралях, де люди відпочивають, і ухвалимо зважене рішення», — запевнив міський голова.

Ліна КУЦ.

У нас з'явиться Парк ракет

На Дніпропетровщині планують створити унікальний парк, експонатами якого стане ракетно-космічна техніка, яку впродовж десятиліть розробили та виробляли в Україні та колишньому СРСР. Про це повідомив голова Дніпропетровської обради Євген Удод.

За 70 років КБ «Південне» і «Південмаш» розробили та впровадили у виробництво чотири покоління міжконтинентальних балістичних ракет і 72 типи космічних апаратів. Запустили на орбіту понад 400 супутників власного виробництва. Сьогодні підприємство працює над міжнародними проектами, найперспективніший із них — спільний українсько-бразильський проект Antares з використанням дніпропетровської ракети-носія нового покоління Циклон-4.

Наразі майбутні експонати парку зберігаються в приміщеннях Дніпропетровського національного університету імені О. Гончара.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...гірники закликають подумати про екологічне майбутнє

Компанія «Краснодонвугілля» взялася формувати в молоді екологічну культуру та доклала зусиль, щоб така робота була цікавою.

Для початку було проведено корпоративну соціальну акцію «Здорове середовище — справа кожного». У конкурсі, який проходив у трьох номінаціях — «ЕкоДім», «Чисте місто» і «ЕкоУрок», взяли участь учні міської гімназії, школи-інтернату селища Краснодон, а також 19 загальноосвітніх шкіл міста.

Підводячи підсумок цієї акції, генеральний директор «Краснодонвугілля» Олександр Ангеловський зазначив, що молодь серйозно поставилася до питань екології та здоров'я. З 29 заявок координаційна рада відібрала 5 проектів-переможців. Загальний призовий фонд конкурсу становив 100 тисяч гривень. Кожен проект-переможець отримає 20 тисяч гривень, 15 з яких буде направлено на його реалізацію, а 5 — отримає команда-розробник.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

СПОРТ

Другий успіх «Шахтаря»

Футбол. Контрольний матч. **«Шахтар» (Україна, Донецьк) — «Локомотив» (Узбекистан, Ташкент). 2:1. Гол:** Майкон, 62, 76 — Таджиєв, 79 (п).

«Шахтар»: перший тайм — Каніболоцький, Кобін, Кривцов, Кучер, Рац, Степаненко, Гай, Коста, Едуардо, Дентіньо, Девич; **другий тайм** — Каніболоцький, Кобін (Бруно, 63), Іщенко, Чигринський, Рац, Гречишкін, Фернандіньо, Тайсон, Патрік, Вілліан, Майкон.

Рефері — Абдула Дарвіш (ОАЕ).

17 січня. Абу-Дабі. Тренувальне поле готелю «Емірейтс Пелес». 100 глядачів. 22 градуси.

Двома м'ячами відзначився новобранець «гірників» Майкон, котрий провів на полі лише тайм. Як відомо, бразилець кілька сезонів виступав за луцьку «Волинь».

Нагадаємо, що в першому контрольному матчі в Еміратах «Шахтар» переміг єгипетський клуб «Замалек» — 3:2.

«Дніпро» не здолав клуб третьої ліги

Футбол. Марбелья (Іспанія). Контрольний матч. **«Дніпро» (Україна, Дніпропетровськ) — «Лінененсе» (Іспанія, Ла-Лінеа-де-ла-Консепсьон). 1:1. Голи:** Матеус, 59 — Віллен, 82.

«Дніпро»: перший тайм — Лаштувка, Кравченко, Мандзюк, Кулаков, Калинич, Коноплянка, Олійник, Чеберячко, Стринич, Зозуля, Ротань; **другий тайм** — Шеліхов, Федецький, Мазух, Матуку, Інкум, Шахов, Канкава, Кобахідзе, Джуліано, Селезньов, Матеус.

Дніпрянам протистояв клуб третього іспанського дивізіону. А опирався він українцям, мов гранд. Наша команда повела в рахунку, але суперник свого шансу не змарнував і врятував матч.

Переможець — «Злагода»

Футзал. Суми. Перший міжнародний турнір жіночих студентських команд «Кубок ректора Української академії банківської справи НБУ». **Інформаційну підтримку турніру надавав «Голос України».**

17 січня. «Злагода» (Дніпропетровськ) — СПбДУТ (Санкт-Петербург). 7:2. УАБС НБУ (Суми) — «Ніка-ПНПУ» (Полтава). 2:4.

18 січня. «Ніка-ПНПУ» — МДМУ (Москва). 3:3. СПбДУТ — УАБС НБУ. 1:1.

Переможцем стала дніпропетровська «Злагода» — 9 очок (різниця м'ячів — 14—7). Наступні місця посіли «Ніка-ПНПУ» — 7 (14—8), МДМУ — 7 (10—8), УАБС НБУ — 4 (6—8), СПбДУТ — 1 (4—17).

***

Хокей. Регулярний чемпіонат ПХЛ. 17 січня. «Динамо» (Харків) — «Донбас» (Донецьк). 6:3 (2:1, 1:1, 3:1). «Беркут» (Київ) — «Сокіл» (Київ). 4:0 (0:0, 3:0, 1:0).

На фасаді головної футбольної арени Одеси — стадіону «Чорноморець», будівництво якого завершено минулого року, з'явилися тріщини. Як *повідомляє «Думская. net»*, пошкодження виявлені на карнизі та козирку службового входу

За місяць у столиці оштрафували 1,5 тис. курців за недотримання вимог закону, який набрав чинності 16 грудня 2012 року, що суттєво обмежив куріння у громадських місцях, *повідомляє «Інтерфакс–Україна» з посиланням на прес–службу столичної міліції*

Три дні гуляло й веселилося добре вино

НОВІ ТРАДИЦІЇ ЗАКАРПАТТЯ

Майже так висловився, підбиваючи підсумки свята, головний спонсор, почесний громадянин Мукачевого, народний депутат України Віктор Балога. Місцеві жителі, закарпатці, гості з усіх куточків України і з-за кордону весело зустрічали старий Новий рік та Василя. Червоне вино лилося рікою. Терпке, солодке й напівсолодке, на будь-який смак і гаманець. Кожен мав можливість вибрати саме те, що бажав. Крім доброго вина, тут частували й чудовими смачними наїдками закарпатської та угорської кухні.

Компетентне журі, до якого входили виняткові фахівці винної справи, мали чимало клопотів, щоб визначити переможця фесту «Червене вино-2013». А зробити це було доволі непросто, адже кожен винороб вклав у творіння рук своїх і часточку душі.

І ось, нарешті, — довгоочікуваний момент оголошення переможців та нагородження. Віктор Балога називає імена лауреатів і вручає їм оригінальні призи. Третє місце в конкурсі-фестивалі посів житель села Бобовище Мукачівського району Павло Мешкулинець. Йому народний депутат України вручив незвичайний цінний приз — живого баранчика. Друге місце посів неодноразовий переможець попередніх фестів Василь Анталовський, теж із Бобовища. Тут варто зауважити, що в цьому населеному пункті, де на кожному кроці росте виноградна лоза, вино роблять майже всі. Йому В. Балога презентував живе телятко. А першість у цьому непростому змаганні виборов мукачівський винороб-любитель Василь Лендел, який отримав справді дорогий приз із рук Віктора Балоги — гарного породистого коника-гуцулика **(на знімку)**.

Свого переможця назвали й журналісти. Представникам ЗМІ найбільше смакувало вино «Троянда Закарпаття», яке виготовив відомий винороб із Бобовища Василь Анталовський. Отож він і отримав приз журналістських симпатій — вівцю.

Варто зауважити, що переможця саме в такій номінації визначили вперше за 18 років проведення цього заходу. Як висловилася оглядач журналу «Кореспондент» із столиці Ірина Соломко, трунок майстра винної справи відзначався своїм вишуканим ідеальним смаком, запахом та кольором.

Перший раз визначав переможця і Мукачівський міський голова Золтан Лендєл. Цю новацію запозичили в сусідів-угорців, де такі фестивалі також не рідкість. Приз міського голови виборов винороб із села Бене Берегівського району Іштван Варга — дубову діжку для вина.

У понеділок, на старий Новий рік, після закриття фестивалю мукачівці та багатотисячна когорта гостей не розходилися до пізньої ночі. Повсюди лунали колядки, грали музики. Задоволеними залишились усі: й винороби, й дегустатори.

Віталій ПУМПИНЕЦЬ, Василь НИТКА.

Закарпатська область.

Фото Віталія ПУМПИНЦЯ.

Успішні українки

Побачило світ третє видання інформаційно-видавничого проекту «Успішна жінка України». В новій книзі — історії успіху ста українок, які працюють у найрізноманітніших галузях нашого суспільства.

Серед них — три мешканки Івано-Франківщини: заслужений працівник легкої промисловості, заслужений раціоналізатор України, доцент Прикарпатського національного університету ім. В. Стефаника засновниця «Дизайн-студії Марії Волосовської» хутровик Марія Волосовська; сільський голова села Яворів Косівського району, відомого осередку гуцульського народного декоративно-ужиткового мистецтва, Катерина Шкрібляк та відома на Косівщині громадська діячка, очільниця громадської ради краю, заступник директора національного природного парку «Гуцульщина» Анастасія Костюк.

Згаданий збірник вміщує кілька частин — успішна жінка в політиці, державному управлінні, громадському житті, в бізнесі, в юриспруденції, аудиті, в науці, освіті, в медицині, мистецтві, культурі та спорті.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківськ.

Людина, яка крокує в ногу з часом

ВІТАЄМО!

Вже й не пригадую, як давно добре знайомий директор заводу мені переповів свою теорію про реакцію на людей. Але добре пам'ятаю, що серед тих, кого він пафосно називав "двигунами", був Олексій Федорович Оніпко. Так я уперше почув ім'я відомого українського вченого в галузі мікроелектроніки, енергетики та фізики, президента Української академії наук — загальнодержавної наукової громадської організації, відомої далеко за межами нашої країни.

Його наукова, сподвижницька, популяризаторська діяльність просто вражаюча.

Власне, Українська академія наук — це його дітище. А окрім того, він ініціатор і засновник низки наукових та науково-популярних видань, хто з нас не чув про журнал "Винахідник і раціоналізатор"?!

Винахідництво — його коник ще відтоді, як здобув фах фізика у Харківському держуніверситеті. А нові висоти, скажімо, ступінь доктора технічних наук чи звання лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки, чи навіть орден "Миколи Чудотворця" тільки стимулювали Олексія Федоровича до технічної творчості. Недарма він — автор понад 200 наукових праць та патентів, серед яких чільне місце посідає монографія "Вітроенергетика та енергетична стратегія". Пам'ятаю, як на якійсь конференції китайці, відгукуючись про вітроелектростанцію Оніпка, повсякчас по-нашому піднімали великого пальця угору, виказуючи тим само своє задоволення. Не дивно, що новий тип його електростанції привозив золоті медалі не тільки з Китаю, а й з Бельгії, Росії та багатьох інших країн. Власне, Олексій Федорович і нам подарував не одну позитивну нагоду згадати його ім'я на сторінках газети.

І ось ще одна: наступного понеділка Олексій Федорович Оніпко відзначатиме своє 70-ліття від дня народження поблизу Диканьки на Полтавщині. А заразом — і піввіковий ювілей своєї плідної наукової та науково-громадської діяльності. **Тож редакція "Голосу України" щиросердо вітає Олексія Федоровича з цією подією і зичить йому та його родині творчих успіхів та міцного здоров'я, одних тільки гараздів.**

Сергій ВЛАД.

Рибалок заберуть на «Марс»

У Дніпропетровську на базі аварійно-рятувальної частини на водних об'єктах Головного територіального управління (ГТУ) МНС України в Дніпропетровській області відбулися навчання з організації пошуку та порятунку потерпілих у зимовий період на водоймах.

Дії з порятунку людей на воді відпрацювали фахівці підрозділів ГТУ МНС України в області, Дніпропетровського, Марганецького та Криворізького воєнізованих гірничорятувальних загонів, обласного центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф, обласної організації Українського товариства мисливців і рибалок; Криворізької, Павлоградської та Новомосковської водолазно-рятувальних служб.

Тренування відбулися за кількома сценаріями. Наприклад, по телефону «101» надходить повідомлення, що в районі Комсомольського острова на річці Дніпро тоне людина. Для порятунку на місце події направляють рятувальний підрозділ на автомобілі першої допомоги. На березі проходить оперативне розгортання рятувального пристрою «соломинка», що закидають потерпілому. У цей час рятувальники по кризі просуваються до ополонки, витягають людину з води, доправляють до берега та надають доклінічну медичну допомогу.

До таких рятувальних заходів передбачене залучення спецкатерів на повітряній подушці «Марс 700», аварійно-рятувальних автомобілів, реанімобілів, снігоходів, броньованих розвідувально-дозорних машин БРДМ-2 та вертольота АЛУЕТ М3.

Як розповів начальник ГТУ МНС України в Дніпропетровській області Ігор Романюк, тренування розроблені з урахуванням ситуацій, які найчастіше трапляються на воді взимку. Також цього року кількість тренувань в області, під час яких відпрацьовують дії з попередження надзвичайних ситуацій і порятунку людей, буде збільшено.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Фото надано прес-службою Дніпропетровської облдержадміністрації.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Фонд оплати праці скоротився

Луганщина так і не досягла запланованих обсягів фонду оплати праці — основного джерела наповнення Пенсійного фонду. На надходження коштів вплинули такі показники, як зміни в структурі платників і зменшення чисельності працюючих, реорганізація і скорочення на окремих підприємствах тривалості робочого тижня та обсягів виробництва.

У Лисичанську, наприклад, через зупинку склозаводу «Пролетар» і підприємства «ЛиНИК» кількість працюючих зменшилася на 2275 осіб. Але найбільше, за словами начальника головного управління Пенсійного фонду України в Луганській області Євгена Комчадалова, на ситуацію вплинув перехід двох великих вугледобувних підприємств у концесію компанії «ДПЕК». Унаслідок такого кроку чисельність працюючих у 2012 році на ДП «Ровенькиантрацит» зменшилася на 2428 осіб, а на ДП «Свердловантрацит» — на 2056. Загалом на Луганщині кількість штатних працівників порівняно з початком минулого року скоротилася на 16,5 тис. осіб.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

ЦИФРА

290 гектарів

для археологічних досліджень виділено Національному заповіднику «Херсонес Таврійський». Учені отримали державні акти на землю, де продовжать розкопки античного міста.

Олександр СКРИПНІЧЕНКО.

Севастополь.

Продали ділянок менше — заробили більше

Бюджети різних рівнів Рівненщини від продажу 217 ділянок несільськогосподарського призначення для організації підприємницької діяльності поповнилися торік на 19,8 мільйона гривень, що на 2,3 мільйона більше, ніж 2011-го, **повідомив «Голосу України» перший заступник голови Рівненської ОДА Анатолій Юхименко.** Щоб вторгувати більші суми, проводили земельні аукціони. Внаслідок конкуренції вартість потенційних бізнес-майданчиків зростала в декілька разів. Крім того, збільшили й стартову ціну на ділянки, провівши повторну нормативно-грошову оцінку землі в населених пунктах області. Завдяки такому господарському підходу місцеві бюджети наповнювалися інтенсивніше.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Цього року кількість тренувань з попередження надзвичайних ситуацій і порятунку людей буде збільшено

СИМПТОМИ РЕФОРМИ

На словах екстрена, насправді екстремальна

Законопроект про екстрену медичну допомогу готували давно. Обговорювали два роки. Улітку 2012-го парламент його ухвалив. З нового року документ мав був ожити. Й тут з'ясовується, що до появи планового немовляти на світ не підготувалися.

Спроби змусити працювати «Швидку допомогу» по-новому робилися в пілотних регіонах (Донецькій, Дніпропетровській, Вінницькій областях та Києві), де обкатували нововведення реформи в медицині. Це викликало чимало нарікань серед населення. Оприлюднене в пресі повідомлення про те, що в Київській області карета з червоним хрестом взагалі не приїхала на виклик, спричинило резонанс навіть серед можновладців.

Коментуючи цей випадок, перший заступник голови адміністрації Президента України Ірина Акімова списала його на «недбалість місцевих органів влади, відсутність правильної організації роботи, що й видало такий негативний результат реформ». Зауважимо, і глава держави не раз критикував ноу-хау, що відбуваються з екстреною медичною допомогою.

Утім, судячи з реакції перепризначеного міністра охорони здоров'я Раїси Богатирьової (а вона не надто багатослівна на цій посаді) — все під контролем. На селекторній нараді в Кабміні під головуванням віцепрем'єр-міністра Костянтина Грищенка Раїса Василівна сказала, що МОЗ давно готувався до введення в дію закону про екстрену допомогу, і, мовляв, позаштатні ситуації, що виникають у цьому процесі, — прояв людського чинника... А перебіг реформ у пілотних областях профільний міністр вважає вдалим. Схоже, її оптимізму не розділяє ні глава держави, ні глава уряду.

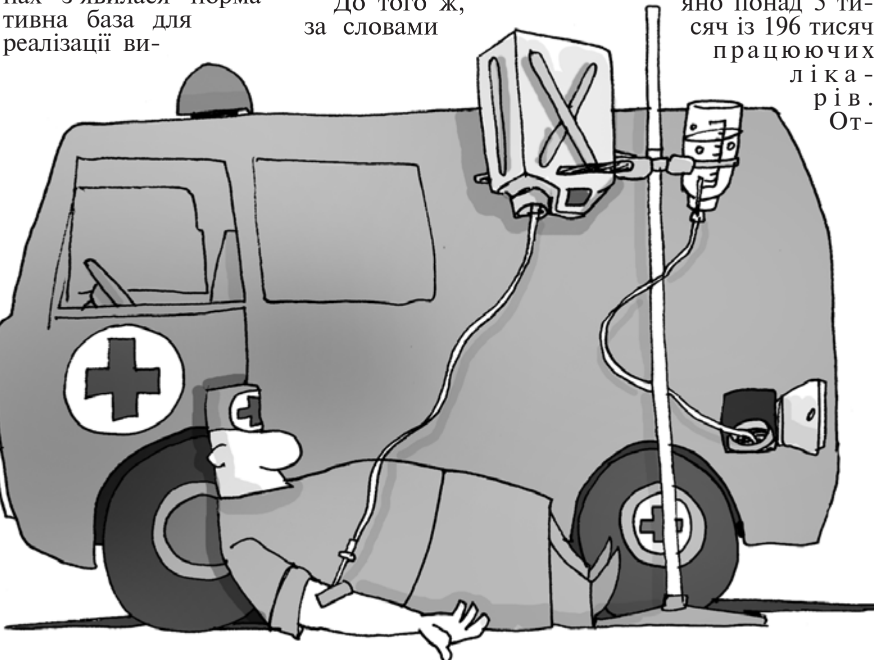
Так, представник апарату Президента Ірина Акімова заявила про те, що жоден підзаконний акт не прийнято вчасно. Мовляв, лише в грудні в регіонах з'явилася нормативна база для реалізації вищезгаданого закону. Досі в частині областей не створено регіональних центрів екстреної медичної допомоги. Щоправда, керівник МОЗ обіцяє, що вже в непілотних регіонах почнуть функціонувати в I кварталі близько 300, а до кінця року ще 550 центрів первинної медико-санітарної допомоги.

До того ж, за словами Акімової, не була відпрацьована тема стимулювання працівників «швидкої допомоги», і це питання не знайшло відображення в держбюджеті на поточний рік...

Але водночас у системі екстреної допомоги, за словами заступника міністра охорони здоров'я Олександра Толстанова, буде задіяно понад 5 тисяч із 196 тисяч працюючих лікарів. Отже, на голому ентузіазмі й голими руками ці люди в білих халатах повинні просувати реформу в маси.

Фінансування екстреної медичної допомоги покладено на обласні бюджети, а можливості багатьох із них досить обмежені. Так, за даним міністра охорони здоров'я, Кіровоградська область виділила на ці цілі 56 мільйонів гривень на рік. Цієї суми вистачить хіба що на зарплату медикам. Але ж екстрена медична допомога по-новому припускає не лише «швидкість доставки», а й поліпшення оснащення карет медикаментами й обладнанням. За даними МОЗ, торік фінансування одного виклику «швидкої» збільшилось вчетверо — із 6 до 25 гривень. Щоправда, судячи з відгуків наших читачів про якість надання першої невідкладної медичної допомоги, це помітили мало хто.

На жаль, укотре реформатори поставили віз, а в цьому разі карету «швидкої допомоги», попереду коня. Що провокує стрес у населення й побоювання того, щоб екстрена медична допомога не перетворилася на екстремальну для всіх учасників цього погано підготовленого експерименту.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Удома в мене більше шансів вижити...

Новорічні свята для родини київських медиків Ірини та Станіслава виявилися кривавими в буквальному значенні слова. Нічого не передвіщало лиха. Цього дня старшу доньку відправили в гості до подружки, а молодша, півторарічна, тупотіла по квартирі, заважаючи мамі прибирати. Ірина відкрила кватирки на провітрювання. Пішла в кімнату. І тут почула дзенькіт битого скла в кухонних дверях. Жінка вибігла в коридор і побачила чоловіка, який встиг вихопити дитину із зливи осколків. Слава Богу, на доньці не було жодної подряпини, а чоловікові осколком перерізало і вену, і аорту на руці.

Ірина не розгубилася. Сама вона медсестра, тому в будинку знайшлися перев'язувальні матеріали й гумові джгути.

— Крові було дуже багато. Я перев'язала руку чоловікові і побігла викликати «швидку». Крововтрата — дуже небезпечна. Треба діяти швидко. На невідкладну медичну допомогу в разі пошкодження аорти дається чотири хвилини, вени — трохи більше. А тут усе разом, — згадує Ірина.

Ситуацію пояснила докладно, набравши номер «103». А у відповідь почула: мовляв, така розумна діагнози ставити? Жінка відповіла, що сама медик і знає, що каже.

Карета з червоним хрестом примчала за двадцять хвилин. В її арсеналі не було жодних ліків, що зупиняють кровотечу... Фельдшер «порожньої» допомоги викликав іншу бригаду, яка прибула хвилин за десять, на щастя, з ліками. Чоловіка забрали до лікарні. Ірину з маленькою дитиною в машину не взяли. Вона зателефонувала свекрусі, і та приїхала до медзакладу через 15 хвилин після того, як туди доправили Станіслава. Його ще не оглядав лікар.

Після огляду ескулап виніс вердикт: потрібна резекція. Ціна — 4 тисячі гривень. І запитав: «Будемо робити чи ні?».

Після операції Станіслава помістили в палату разом із «гнійними» хворими. Він телефонував додому із проханням терміново його забрати.

— Я не наважувалася. Гадала, в лікарні під наглядом лікарів чоловікові буде краще. Тим паче в нього дуже впав гемоглобін. Але він наполягав, що вдома в нього більше шансів вижити, — каже Ірина.

Рука Станіслава загоїлася. Гемоглобін потроху нормалізується. Усе найгірше вже позаду. У цій історії постраждалому пощастило, що його дружина сама змогла надати йому першу медичну допомогу. «Швидка» просто не встигла б...

«Бігають, але з порожніми руками»

SOS

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Розповідь Світлана Миколаївна розпочала словами: «Моїй подрузі 60 років, але вона ще жива...».

...Людмила Омелянівна мешкає в Бучі Київської області одна. В неї саркома четвертої стадії (рак кістки). Ось уже півроку жінка не піднімається з ліжка. Може лежати вона тільки на животі, зазнаючи жахливого болю. Родичі подбала про її побут, найняли доглядальницю. До Людмили Омелянівні приходить соціальний працівник. До 1 січня цього року регулярно приїжджала «швидка» — робила знеболювальні уколи. А перед Новим роком пенсіонерку відвідала дільничний терапевт і повідомила, що у зв'язку з реформою «Швидкої допомоги» її переводять «на уколи» до поліклініки. Мовляв, «швидка» вже не приїжджатиме колоти морфін. А поліклініка поки що не готова виконувати ці функції. Людмилі Омелянівні запропонували лягти до лікарні, де в умовах стаціонару їй зможуть робити знеболювальні «наркотичні» ін'єкції. Але пацієнтка відмовилася, побоюючись транспортування. Її кістки настільки крихкі, що хвора не може навіть повернутися в ліжку.

«Замість морфіну їй спочатку давали трамадол, — згадує Світлана Миколаївна. — Потім він закінчився. Я телефонувала й у поліклініку, й онкологічній медсестрі. Ніхто не відмовляє, але просять зважити на їхнє становище. Мовляв, медикаментів немає. От і бігають з порожніми руками. Давали Людмилі Омелянівні налбуфін і баралгітас, але це дуже слабкі препарати — не допомагають. Вона лежить і виє від болю. Допоможіть хоч хто-небудь!»

Коли верстався номер, ми ще раз зв'язалися зі Світланою Миколаївною й вона розповіла, що «вчора до її подруги все-таки прийшли і вкололи знеболювальне. Обіцяли сьогодні принести трамадол, але поки що ніхто не приходив». Мовляв, при поліклініці нині створюють невідкладну допомогу. Потрібен час для отримання відповідної ліцензії. Та й із кадрами проблема — через маленькі зарплати.

ДОСЛІВНО

Міністр охорони здоров'я Раїса БОГАТИРЬОВА заявила під час селекторної наради з питань реалізації положень Закону України «Про екстрену медичну допомогу» 16 січня:

«Сьогодні немає жодних проблем стосовно забезпечення й використання бригадами «швидкої допомоги», які вже працюють у новому статусі, наркотичних засобів».

Пані Богатирьова повідомила, що на період реорганізації наявні ліцензії на спецпрепарати продовжено на три місяці. А для їхнього зберігання представники екстреної медицини можуть використовувати спеціальні приміщення в медзакладах.

P.S. ***Ось конкретний приклад непродуманості й антигуманності реформ у медицині. Від таких нововведень, здійснених чи то для галочки, чи то для економії бюджету, в прямому сенсі страждають люди. Цієї ситуації могло б і не бути, якби реорганізацію провели вчасно, підготували всі підзаконні акти, грамотно підійшли до створення структури, що виконує функції «швидкої», від яких вона за новим законом звільняється. Хто відповість за нелюдські страждання онкохворої самотньої пенсіонерки? У цивілізованих країнах цією справою вже займався б суд.***

РЕГІОНАЛЬНИЙ САНБЮЛЕТЕНЬ

В Івано-Франківську запрацює киснева станція

Уже незабаром в Івано-Франківську розпочне роботу киснева станція, що дасть змогу зекономити медичній галузі міста близько 25—30 відсотків фінансів на кисні, який досі лікарням привозили в балонах. А це тягнуло за собою певні вибухові небезпечності і для пацієнтів, і для лікарів. Про це повідомив головний лікар Івано-Франківська та міської клінічної лікарні Тарас Масляк.

Цифра

2012 року 35 тисяч івано-франківців лікувалися в міських медичних стаціонарах, в середньому кожен мешканець міста понад 7 разів звертався по допомогу до поліклініки.

Звітуючи про досягнення року минулого і розповідаючи про плани на майбутнє, він зазначив, що у 2012-му в місті народилися близько 3000 малюків, знизилися показники смертності населення. Також значно поліпшився стан кардіологічної допомоги. Мовляв, «кількість хворих, яким ми допомогли під час інфаркту міокарда, не менша, ніж у провідних європейських клініках».

Серед місцевих медичних досягнень Тарас Масляк назвав операції на пухлинах, що віднедавна роблять івано-франківські хірурги. Йдеться про «пломбування пухлин», коли центральну судину, яка веде до новоутворення, перекривають від кровопостачання і цим забезпечують ефект зменшення пухлини та остаточне її зникнення.

Під час відкриття нового реанімаційного відділення.

А першими здобутками нового року стало відкриття реанімаційного відділення з ліжками для інтенсивної терапії в міській лікарні №1. Очільник міської медицини пообіцяв, що згодом воно буде оснащено найсучаснішою апаратурою. Вартість нової реанімації становить понад 280,5 тисячі гривень.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківськ.

Фото прес-служби головного лікаря Івано-Франківська.

Ведуча рубрики «Медицина» Ольга ВАУЛІНА.

На Водохреще навіть крапля води може зцілити

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У давнину після купання в крижаній хрещенській воді козаки (які від нас, їхніх нащадків, певне, відрізнялися богатирським здоров'ям) влаштовували дружній бій навкулачки «Лава на лаву» за «Йорданський орден» — вирізаний з криги хрест. Сьогодні в «Мамаєвій Слободі» такий бій відбудеться між запорозькими козаками та реєстровими козаками під удари бойових литавр та залпи гармат. Згадуватимуть народні традиції Водохреща і в Національному музеї народної архітектури та побуту України в Пироговому.

До речі, етнографи переконують, що своїм корінням це свято сягає дохристиянських часів. Тоді вшановували Воду, яка є праматір'ю світу. Наші предки знали, що вона є носієм інформації, і тому не лише намагалися в цей час відгадати майбутнє, а й скоригувати його через обряди, **інформує портал «Рідна країна».** Кожне слово, кожна дія і кожна думка в ці дні були надзвичайно відповідальними.

Тим, хто сьогодні налаштувався скупатися, медики нагадують, що занурюватися в холодну воду на Водохреще можна лише абсолютно здоровим людям. Узимку перебування в ополонці для початківців, залежно від температури води, має тривати в середньому 10—20 секунд, а для «моржів» зі стажем — не більше 1,5—2 хвилини. Якщо ви плануєте плавати вперше, то перед зануренням необхідно зробити енергійну розминку, потім намочити обличчя, груди, живіт, спину і тільки після цього занурюватись. Після пірнання необхідно зняти мокрий одяг, швидко розтертись рушником і одягнути теплі речі.

Особливо лікарі наголошують на тому, що вживати алкогольні напої перед купанням категорично протипоказано! Алкоголь розширює периферійні судини, що значно збільшує тепловіддачу. Куріння істотно порушує кровообіг, чим збільшує охолодження. Наприклад, викурювання тільки однієї сигарети знижує температуру шкіри пальців ніг на один градус Цельсія. Натомість, позитивні емоції перешкоджають виникненню негативних реакцій організму, який успішніше починає протидіяти холодному впливу та легше справляється з ним.

Вл. інф.

На знімках: святкування Йордану в «Мамаєвій Слободі» (Київ).

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.
(З архіву «Голосу України»).

Матушки вирощують страусів і їздять на бронетранспортері

ІНШЕ ЖИТТЯ

Коли потрапляєш на територію жіночого монастиря Афонської ікони Божої Матері, що в Малинському районі, забуваєш буденні клопоти і здається, знаходиш спокій і душевну рівновагу. До речі, місце для монастиря обрали не випадково: розповідають, що тут під час війни було розстріляно багато людей — мешканців навколишніх сіл.

Нині в монастирі — вісімдесят монахинь, інокинь та послушниць. Монастирський храм зведений на дванадцяти стовпах, обкладених камінням з гори Афон, що в Греції.

— Каміння зі священної гори нам привіз протоієрей Роман — настоятель Київського Свято-Михайлівського храму, що в Центральній міській лікарні. Отець Роман — наш духовний батько, наставник, — розповідає матушка Катерина. — Все каміння він перевозив у своєму рюкзаку, що дуже дивувало працівників митниці.

У невеликому двоповерховому храмі на честь Афонської ікони Божої Матері — багато святинь: частинка поясу Матері Божої (який носила Пресвята Богородиця), ковчег із частками мощей двадцяти чотирьох афонських святих та ікони з Афону. А одна з найбільших святинь обителі — чудотворний мироточивий образ Господа Ісуса Христа. Деякі інтернет-видання пишуть, що вчені проводили біохімічну експертизу, яка начебто підтвердила, що ікона виділяє справжню кров. Гематологи встановили її групу — IV (така група крові була у Христа, вважають італійські вчені, які досліджували Туринську плащаницю).

Все робиться з любов'ю

З кожним роком жіноча обитель розбудовується. Більше шести років насельниці монастиря жили без світла, при свічках. Тепер уже є електрика. Скоро будуть водопровід та каналізація.

Дехто думає, що в монастирі лише моляться і більше нічого не роблять. Ні, до щоденного молитовного послуху додається ще й мирський. При монастирі шиють чернечий одяг, печуть хліб, працюють на городі та доглядають за тваринами.

— Дивина та й годі! — дивуються деякі туристи.

— У православній обителі вирощують екзотичних тварин!

Монастирська екзотика — страуси.

Окрім корів, коней, овець, кіз та курей тут живуть дві сім'ї страусів.

— Коли нам пожертвували страусів, вони були маленькі, як гусочки, — згадує матушка Катерина. — А тепер стали такі, як коні.

Особливо популярний монастир не у любителів птахів, а у... професіоналів-кінологів. Уже кілька років тут діє справжній розплідник, де вирощують кавказьких вівчарок.

Зберігають тут і дуже давню монастирську традицію — тримають власну пасіку.

— У нас усе роблять з любов'ю та гарними думками, — каже настоятелька монастиря. — Адже важливо, які слова вкладені в продукцію. Тому, коли приносите їжу з ринку, треба її перехрестити та покропити свяченою водою. Бо від поганого можна захворіти.

А по воду до Кип'ячого матушки їздять на незвичному транспорті — військовому бронетранспортері. Декілька з них мають права. Настоятелька з гордістю каже, що проблем з цим транспортом немає: з документами все гаразд, техогляд проходять вчасно.

Жіночий монастир Афонської ікони Божої Матері надає посильну допомогу дитячим інтернатам. З цією метою навіть збудували тут будиночок для дітей.

Чернецтво прийняла в 96 років

Найстарша тут жителька — 102-річна інокиня Магдалина, в миру — Марія Дмитрівна Мороз. Вона зберегла ясність думок і бадьорість духу (інокиня Магдалина — рідна бабуся протоієрея Романа, який каміння з Афону привозив).

Матушка Магдалина пам'ятає своє життя докладно. Каже, що багато чого хотіла б забути, але не може.

— Мені не було й чотирьох літ, як почалася Перша світова війна. Я йшла до сусідки гратися з її дітьми. Раптом усі наші три церкви, що були в селі, — дві православні й греко-католицька, водночас почали «бити у дзвони». А люди кричали: «Війна почалася!» — згадує матушка Магдалина події сторічної давнини. — Я ці дзвони ніколи не забуду».

Монастир — це особливий світ. Він, мов лакмусовий папірець, одразу виявляє, чому людина прийшла в обитель: спасти душу чи просто байдикувати. Він, за словами матушки Катерини, — як особлива лікарня, що зцілює душі.

Анна **ДАНЮК-КАРКАШИНА.**
Житомирська область.
Фото Михайла П'ЄХА.

«Це ми самі робимо!»

Мрії російських чиновників про твердість рубля

Заступник міністра фінансів уряду РФ Олексій Моїсеєв у Москві на прес-конференції заявив, що в «рубля є всі шанси стати резервною регіональною валютою», у російській столиці працюватиме Міжнародний фінансовий центр.

Ідею рубля як резервної регіональної валюти «підказав» своєму урядові прем'єр-міністр Дмитро Медведєв. На його думку, «нинішня валютна система нестабільна, вона потребує додаткової опори — це інші додаткові резервні валюти». «Я вважаю, — наголосив глава російського уряду, — що в рубля є в цьому сенсі всі шанси стати такою валютою». Йому вторить екс-спікер Борис Гризлов, котрий вважає, що «рубль останнім часом займає більш грунтовні позиції, ніж долар і євро. Це надійна валюта».

Ідеї про рубль, що дозволить Росії увійти в «золотий мільярд» і зійти на вершину світової валютної ієрархії, — давні мрії російського істеблішменту.

Але поки що в рубля лише один вірний шанувальник на міжнародній арені. Як заявив нещодавно заступник міністра зовнішньої торгівлі Північної Кореї Су Кір Бок, його країна має намір почати використання рубля в торговельних розрахунках.

Владимир Мау, відомий російський економіст, ректор Економічної академії при президенті РФ, посміявся над ілюзіями прем'єр-міністра та чиновників із Мінфіну. «Рубль не може бути міжнародною резервною валютою через те, що внесок Росії у світовий ВВП становить менше 2 відсотків», — наголосив він. А головне, продовжив він, «економіка Росії ресурсна, і мати скільки-небудь фіксований валютний курс неможливо».

У світі, як відомо, є валюти, котрі будь-який житель нашої планети «ховає під подушку» або збирає в трилітрову банку. Це американський долар, євро і японська ієна — тобто тверді, світові валюти, за якими стоїть економічна міць держав. Більше того, ці валюти, із зрозумілих причин, можуть виконати функцію золотого запасу інших країн, валютного резерву, заощадження «на чорний день», їх можна продавати (за завищеними цінами), одержувати послуги, обмінювати на товари.

Мудрі діти й онуки дядечки Сема навчилися друкувати на верстаті 100-доларові купюри і, як бальзаківські рантьє, жити за рахунок економічного авторитету своєї країни.

Щоправда, сьогодні є претензійні плани на створення єдиної нової світової валюти з назвою девайс. Про це розповів у Москві журналістам лауреат Нобелівської премії з економіки Роберт Манделл...

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

ФОТОФАКТ

Німецький федеральний банк — «Бундесбанк» — оголосив про намір повернути із США, Великобританії та Франції до 2020 року свій золотий запас — 700 тонн золота, які було передано під час холодної війни на зберігання.

Фото Photoshot/Укрінформ.

Хочеш за кермо — вчися і плати

19 січня у Польщі набрав чинності закон «Про водіїв транспортних засобів». Одним із його нововведень стали зміни у сфері проведення екзаменів для кандидатів на отримання водійських прав, які експерти назвали «золотою жилою», а деякі ЗМІ навіть охрестили «рекетом».

Нововведення — це черговий етап приведення польської законодавчої та нормативно-правової бази до вимог європейських стандартів. У галузевому міністерстві переконують, що зміни сприятимуть покращенню безпеки дорожнього руху шляхом підвищення кваліфікації водіїв та інструкторів, а також підвищенню якості знань кандидатів у водії. Останні ж масово ринулись здавати екзамени, щоб встигнути зробити це за дотеперішніми правилами та отримати права старого зразка. Останні іспити за «старими правилами» приймали до 23-ї години вчорашнього дня. Такий ажіотаж було спричинено низкою «страхів» щодо збільшення формальностей, більш суворого іспиту з теорії та підвищення цін.

Адже відтепер бажаючі записатися на курси водіння повинні спочатку пройти реєстрацію у відділах комунікації міста або повіту (відповідник нашого району. — **Авт.**) за місцем проживання, де на кожного заводитимуть електронний «профіль кандидата у водії» (ПКуВ), відповідно до якого їм присвоюватиметься індивідуальний номер, що вноситиметься у спеціальну базу даних. Під цим номером курсанти складатимуть екзамени у воєводських центрах дорожнього руху, а потім відповідні органи зможуть відстежувати їхню водійську історію.

У відділі комунікації Варшави кореспондентові «Голосу України» пояснили, що головним завданням вищезгаданого ПКуВ є відсіювання кандидатів, котрі не відповідають вимогам закону, наприклад тих, на кого видана судом заборона на водіння транспортних засобів або в кого вилучено водійське посвідчення за кордоном.

Щодо самого іспиту, то базу питань його теоретичної частини поширили до кількох тисяч, відповіді на які відтепер тільки «так» або «ні». А оцінювання (за трибальною шкалою) залежатиме від того, наскільки великий вплив дане питання має на майбутнє безпечне керування транспортним засобом.

Що стосується зростання цін, то, за приблизними підрахунками, «шлях за кермо» в середньому обійдеться полякам у суму, еквівалентну більш як 5200 грн., куди входить ціна курсів та трьох середньостатистичних спроб складання найдешевшого практичного екзамену. Тим, хто успішно пройде навчально-екзаменаційний процес, до вищезгаданих видатків доведеться докласти ще 260 грн. — за водійські права нового зразка.

Не виключено, що нововведення спричинять нову хвилю «імпорту водійських прав з України» — організацію по суті дистанційного навчання поляків на курсах водіння у прикордонних із Польщею регіонах нашої держави з «гарантією складання екзаменів за першим разом».

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

Митники виявляють автоафери у стилі Остапа Бендера

Упродовж минулого року закарпатські митні пости на кордоні України з Румунією, Словаччиною та Угорщиною перетнуло 8,3 мільйона громадян та 3,8 мільйона транспортних засобів.

Зрозуміло, що за таких значних потоків знаходиться немало громадян, які порушують митне законодавство.

Торік митницею складено 2805 протоколів на загальну суму 64 мільйони гривень. Найбільше порушень зафіксовано на в'їзд до України — 2308, на виїзд — 497.

Ще декілька цікавих фактів: велику кількість правопорушень зафіксовано під час переміщення через митний кордон України продовольчих товарів — 940 справ на 4,5 млн. гривень, промислових товарів — 729 справ на 34,8 млн., транспортних засобів — 206 справ на 24 млн., валюти — 15 справ на 321 тис. гривень, тютюнових виробів — 249 справ на 1,2 млн. Також на 994 тис. — зброї, боєприпасів, спецзасобів (47 справ), наркотичних та психотропних речовин (436 справ).

А ось ще один штрих у стилі сучасних остапів бендерів. Транспортними засобами, ввезеними в тимчасовому режимі, розпоряджатися без дозволу митного органу не можна. Проте спритники автівки незаконно продають або розкомплектовують. Отже, державна казна втрачає значні прибутки у вигляді платежів до бюджету.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

ФОТОФАКТ

Сезонні зливи стали причиною великої повені в столиці Індонезії Джакарті.

Фото Xinhua/Укрінформ.

Поляк додому не потрапив

Під час спроби подолати загороджувальний паркан між зоною прикордонного та митного контролю на Шегинській митниці затримали 36-річного громадянина Польщі. Чоловіка зняли із загорожі прикордонники з Мостиського прикордонного загону і доправили до пункту тимчасового затримання.

Як повідомили «Голосу України» в пресслужбі Мостиського прикордонного загону, під час перевірки виявилося, що громадянин Польщі приїхав в Україну на законних підставах на власному автомобілі «Фольксваген». Тільки він передав свій паспорт товаришеві для оформлення деяких документів на території Польщі. Тому спробував незаконно перетнути кордон й добратися додому.

Іноземця буде притягнуто до адміністративної відповідальності за порушення режиму в пункті пропуску та незаконну спробу перетинання державного кордону України. Після суду порушника спокою передадуть представникам Польщі.

Богдан КУШНІР.
Львівська область.

ПЛАНЕТА

Терористи змусили покинути Алжир сотні нафтовиків

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

На 18 січня також запланований виліт четвертого літака із працівниками нафтогазових компаній і планується ще кілька таких рейсів найближчим часом. Нагадаємо, терористи з угруповання «Аль-Каїда» пообіцяли здійснити нові операції із захоплення заручників, якщо громадяни Алжиру продовжать брати участь у роботі іноземних компаній.

Терористи зажадали, щоб громадяни Алжиру «трималися подалі від об'єктів іноземних компаній». А наступний удар буде завдано «там, де його найменше очікуватимуть».

Раніше на цьому тижні група бойовиків захопила газовий об'єкт BP на південному сході Алжиру. Військові вирішили не вести переговори з людьми, що захопили заручників. У результаті в четвер відбулась операція з ліквідації бойовиків.

У п'ятницю інформагентства передавали суперечливу інформацію про число загиблих унаслідок операції з порятунку заручників і їх національну приналежність. Викрадачі стверджують, що загинули 15 бойовиків і 35 заручників, однак не уточнюють їхню національність. Раніше вони заявляли, що загалом утримують 41 іноземця. За повідомленнями ЗМІ, під час розпочатої алжирськими військами операції вдалося звільнити щонайменше 600 заручників-алжирців.

Ісламісти, котрі захопили заручників на газовому родовищі Ін-Аменас, проникли до країни з території сусідньої Лівії. Про це повідомляє Agence France-Presse з посиланням на заяву міністра внутрішніх справ Алжиру Улда Каблії.

Тим часом у ніч на 18 січня алжирське агентство APS передало, що операція із звільнення заручників усе ще триває. На цей час військові звільнили лише житловий комплекс родовища, де перебували більшість заручників, тоді як виробничі приміщення поки що не під їхнім контролем. Раніше APS із посиланням на представників місцевої влади повідомляло, що операція була повністю завершена ввечері 17 січня.

Відповідальність за захоплення заручників взяло на себе угруповання «Аль-Каїда». За словами терористів, їхні дії стали відповіддю на дозвіл владою Алжиру прольоту над територією країни французьких літаків для їхньої участі у воєнній операції Франції у Малі. «Стосовно терористів ми завжди діємо дуже жорстко. У нас великий досвід у боротьбі проти цього зла», — заявив представник алжирської урядової армії, коли в ефірі французького телебачення в нього запитали, чи є план вирішення кризи із заручниками.

Експерти кажуть, що ремеслу ліквідації ісламістів разом із усіма, хто їх оточує, алжирці вчилися в Сирії, яка проти будь-яких повстань застосовувала один метод — знищення терористів разом із заручниками. У цьому зв'язку, як стверджують політологи, те, що сталося 17 січня на газовому родовищі Ін-Аменас, не дивує. Тож коли інформація про захоплення 41 іноземного заручника й сотень алжирських робітників підтвердилася, стало ясно, що бойні не уникнути.

У зв'язку з цим досить характерною видається реакція урядів тих країн, чиї громадяни опинилися серед заручників. Тільки Японія виступила з осудом дій алжирського уряду. Британський прем'єр Девід Кемерон запропонував співгромадянам «готуватися до дуже поганих новин». Білий дім «висловив заклопотаність» і заявив, що «чекає роз'яснень» від Алжиру з приводу того, що сталося. А французький президент Франсуа Олланд висловився вкрай цікаво. За його словами, захоплення заручників в Алжирі — це прямий доказ правильності його рішення відправити війська до Малі. У тому, що війська було введено до теракту, а ісламісти вимагали саме їх виведення, Олланд нічого нелогічного не побачив...

Тим часом політологи вже звинуватили Олланда в тому, що, кинувшись на «терористів» із шашкою наголо, він не додумався спочатку вивезти іноземців з усієї території Західної Сахари, бо всі ці люди опинилися у винятково небезпечній ситуації. Адже для тих, хто воює в Малі, Алжир та інші сусідні держави не є чужою територією...

Яна СТАДІЛЬНА.

Народний депутат минулого скликання Андрій Шкіль має намір подати заяву на отримання політичного притулку в Чехії у День Соборності, 22 січня. Це буде символічно, вважає опозиціонер, *повідомляє «Главком»*

Київський апеляційний адміністративний суд підтвердив законність постанови суду першої інстанції, якою скасовано рішення Київради про передачу ТОВ "Росичі–Сервіс" під забудову 100,62 га землі в прибережно–захисній смузі річки Десенки, *повідомляє прес–служба прокуратури міста Києва*

Що потрібно господарському законодавству...

Проблема правової політики в Україні потребує аналітичного перегляду всіх аспектів реалізації галузевого законодавства

ТОЧКА ЗОРУ

Юридична наука закликає всіх правознавців, які, зокрема, працюють в судовій системі, замислитися над проблемою безпосереднього зв'язку правової політики і законодавства. Незалежно від того, хто застосовує закони — юридична особа чи громадянин, відчутним є безмежний процес законотворення Верховною Радою України без орієнтації на офіційно існуючу правову політику у всіх галузях права. Так, її поки що немає, але вона конче потрібна, і це державна проблема, яку має вирішувати законодавець. Саме на це спрямована змістовна стаття професора А. Селіванова («Голос України» №6 від 11.01.2013 р.), в якій привернуто увагу до актуальних питань формування правової політики в державі. В цьому відношенні варто звернути увагу законодавця на встановлені законом строки вирішення спору господарським судом, який є одним з основних процесуальних інститутів. Він забезпечує виконання базових вимог правосуддя, закріплених Конституцією України, законами України та нормами міжнародного права.

Відповідність реалям

На думку законодавця, у господарському процесі двох місяців (у загальному випадку), які стаття 69 Господарського процесуального кодексу України (ГПК) надає суду першої інстанції для вирішення справи по суті, має бути цілком достатньо для прийняття зваженого та законного рішення по справі будь-якого ступеня складності. Проте постає питання відповідності такої позиції законодавця реалям сучасного господарського судочинства.

До набрання чинності у липні 2010 року Закону України «Про судоустрій і статус суддів» діяла редакція частини 3 статті 69 Господарського процесуального кодексу України, яка дозволяла, за згодою сторін, розглядати спір у триваліші строки, при цьому обмеження строку продовження розгляду справи не існувало. Тобто сторони, встановивши у процесі розгляду справи, що така справа не може бути вирішена у двомісячний термін, надавали суду клопотання про вирішення справи у більш тривалий термін. На жаль, немає статистичних даних про відсотковy кількість таких справ відносно загальної кількості розглянутих справ, проте вважаємо, що це був дуже невеликий відсоток.

До набрання чинності Закону України «Про судоустрій і статус суддів» суддя був обмежений ініціативою сторін щодо продовження строків розгляду спору. Підставою для такого продовження була, в тому числі, й необхідність (часто — вимушена) надати сторонам додатковий час для належної підготовки до справи, надання доказів, приведення правової позиції сторони у відповідність до вимог законодавства. Окрім того, голова господарського суду або його заступник у виняткових випадках мали право продовжити строк розгляду справи, проте не більш як на один місяць. У будь-якому випадку суддя таким правом наділений не був.

На практиці, враховуючи чинну норму частини першої та третьої статті 69 Господарського процесуального кодексу України,

господарські суди вирішують питання тривалішого розгляду справи таким чином: спочатку справу розглядає один суддя, потім він йде у відпустку (на лікарняний), і справу передають (або автоматично розподіляють) на розгляд іншому судді, або по закінченні строку розгляду справи суддя раптово розуміє, що справа дуже складна, і її необхідно розглядати у складі колегії.

У цьому випадку формально не порушуються вимоги закону, але, якщо взяти останній випадок, **виникають сумніви стосовно професійного рівня судді, який лише наприкінці другого місяця розгляду справи дійшов висновку про складність справи та про необхідність розглядати справу у складі колегії суддів**.

Варто зазначити, що перебіг двомісячного строку починається з моменту одержання судом позовної заяви, тобто з моменту її реєстрації канцелярією суду. Таким чином, до двомісячного строку включається час, витрачений на підготовку справи до розгляду. На відміну від, наприклад, Цивільного процесуального кодексу, який регламентує момент подання доказів сторонами (що, до речі, сторонами не завжди виконується), у ГПК України відсутня мотивація завчасного збору сторонами належних та допустимих доказів, забезпечення їх достатності для вирішення спору.

Підготовче засідання

Необхідні процесуальні інструменти існують і в адміністративному процесі у вигляді окремої стадії судового процесу — підготовчого засідання.

Наявність стадії підготовчого засідання в рамках адміністративного судочинства дозволяє суду, зокрема, визначити факти, які потрібно доказувати, з'ясувати, якими саме доказами сторони можуть обґрунтувати свої доводи та заперечення, та встановити строки для їх надання.

На жаль, стадія підготовчого засідання, на якій сторони могли б визначитися з об'ємом доказування, надати існуючі докази та вирішити питання про конкретні способи та засоби доказування, у господарському процесі взагалі відсутня.

Головною метою господарського процесу є вирішення спору у найкоротший термін, і це пов'язано насамперед з швидкістю економічних відносин у державі.

Це, ймовірно, і було однією з причин виключення можливості розгляду показань свідків у господарському процесі.

Безумовно, більшість справ можливо і необхідно вирішувати у двомісячний термін, але бувають і інші справи, вирішити спір за якими неможливо у такий термін. Це може бути обумовлено як об'єктивними обставинами, так і суб'єктивними, наприклад, поведінкою сторін, або у разі призначення експертизи і подальшим та неодноразовим розглядом клопотань експерта. У останньому випадку після отримання справи від експертної установи, її необхідно призначити до розгляду, і з цього моменту знову починає спливати термін розгляду справи.

Процесуальна невизначеність інституту «підготовки справи до розгляду» та, як наслідок, невизначеність строку, який мав би надаватися сторонам на таку підготовку, створює проблеми у забезпеченні господарським судом належного рівня правосуддя за умови неможливості одержання від сторін доказів по справі у визначений законодавцем строк розгляду справи.

У разі порушення суддею строку розгляду справи у сторони, чи у іншого учасника справи є можливість притягнути суддю до відповідальності, яке може закінчитися і звільненням судді. І таке питання останнім часом стає дедалі актуальнішим.

Ризик притягнення до відповідальності судді напряму пов'язаний із можливістю якісно виконати свої функції з розгляду спору,

тобто у судді є невеликий вибір у цьому випадку: або продовжити якісно виконувати свої прямі функції та надати можливість притягнути себе до відповідальності, або швидко розглянути спір за наявними та представленими доказами, яких, до речі, може бути недостатньо, і зняти питання тривалості розгляду справи.

На жаль, держава сьогодні поставила суддівський корпус у таке становище: законодавцю та іншим особам байдуже, наскільки якісно здійснюється правосуддя, законодавця турбують лише строки розгляду справи,

і, як наслідок, можливість притягнення суддів до відповідальності у разі порушення строку розгляду справи. Тому ми підтримуємо позицію проф. А. Селіванова, коли у його статті наголошується, що Комітет з питань правової політики парламенту має можливість ретельно вивчати процеси застосування всіх галузей законодавства.

На наш погляд, вирішити це питання може допомогти діюче законодавство завдяки такій аргументації.

Пріоритетність застосування норм

Чинні міжнародні договори, згода на обов'язковість яких надано Верховною Радою України, є частиною національного законодавства України, згідно зі статтею 9 Конституції України. Пріоритетність застосування норм таких міжнародних договорів у господарському процесі встановлена частиною 3 статті 4 ГПК України.

Відповідно до Закону України «Про ратифікацію Конвенції про захист прав людини і основних свобод» від 17 липня 1997 року згадана Конвенція та Протоколи до неї № 2, 4, 7, 11 є частиною національного законодавства України.

Згідно зі статтею 17 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини», суди застосовують під час розгляду справ Конвенцію та практику Європейського суду з прав людини як джерело права.

Конвенція на відміну від національного законодавства України не вводить чітких строків розгляду справи, проте посилання на строк міститься у статті 6 Конвенції, яка поступове дефініцію розумного строку розгляду справи.

Критерій розумності строку розгляду справи також наведений у інформаційному листі Вищого господарського суду України від 18 листопада 2003 року №01-8/1427 (із змінами та доповненнями, внесеними в останнє інформаційним листом Вищого господарського суду від 24 липня 2008 року № 01-8/451).

У цьому листі сказано:

«Критеріями оцінки розгляду справи упродовж розумного строку є складність справи, поведінка учасників процесу і поведінка державних органів (суду), важливість справи для заявника».

Визначаючи ці критерії, Вищий господарський суд України посилається на рішення Європейського суду з прав людини Красношапка проти України № 23786/02 51 від 30 листопада 2006 року.

Це був перший і, на жаль, останній крок Вищого господарського суду з втілення у життя дефініції «розумного строку розгляду справи». Інші Вищі спеціалізовані суди та Верховний суд України свою точку зору з цього приводу не висловили.

Таким чином,

норми Господарського процесуального кодексу України щодо строків розгляду справи не узгоджуються з нормами Конвенції про захист прав людини і основні свободи

(яка є частиною національного законодавства та має пріоритет над національним законодавством) та практикою Європейського суду з прав людини (якою суди повинні керуватися та використовувати її як джерело права під час вирішення спорів).

Аналізуючи практику Європейського суду з прав людини, можна дійти висновку, що критерії оцінки розумності строку розгляду справи має формувати суд, який розглядає конкретну справу.

Саме суддя має визначати тривалість вирішення спору, спираючись на здійснену ним оцінку розумності строку розгляду в кожній конкретній справі, враховуючи складність справи, поведінку учасників процесу, можливість надання доказів та т. і.

Ми не розділяємо позиції окремих суддів, які вважають, що поняття розумності строку розгляду справи можливо застосовувати лише у разі, коли стороною у спорі буде орган державної влади, оскільки, по-перше, у нормах самої Конвенції відсутнє таке застереження, а по-друге, це значно звужує норми права самої Конвенції, що неприпустимо.

Можливо, господарський процес потребує запровадження нового інституту: стадії підготовчого засідання, з визначенням чіткого процесуального розмежування цієї стадії від стадії розгляду справи по суті (вирішення спору), або змінення норм процесу, щоб передбачити можливість продовження чи скорочення тривалості розгляду справи, або тлумачення дефініції «вирішення» спору. Відповідні зміни необхідно внести і у Закон «Про судоустрій і статус суддів» з метою заборони проведення без поважних причин та без відповідної мотивованої скарги перевірки дотримання суддями строків розгляду справи. Хоча діюче законодавство напряму не дозволяє це робити, фактично такі перевірки проводяться.

У будь-якому разі законодавство надає можливість суддям розглядати спір у триваліший термін, ніж це передбачено ст.69 Господарського процесуального кодексу України. У кожному конкретному випадку строк розгляду справи визначає суддя, і таке рішення судді цілковито відповідає вимогам чинного законодавства.

Віктор МОКРУШИН,
суддя Господарського суду АР Крим, кандидат юридичних наук.
Дмитро МОСІЄНКО,
член правління Кримського відділення АПУ.

Критерії оцінки розумності строку розгляду справи має формувати суд, який розглядає конкретну справу

Скільки гине затриманих?

МІЛІЦЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

Про таку статистику в МВС не повідомляють. Однак, за інформацією правозахисників, трагічних випадків — декілька десятків кожного року. Так, за даними Асоціації українських моніторів дотримання прав людини в діяльності правоохоронних органів, торік через дії або бездіяльність вартових порядку загинуло 22 українці.

«У райвідділі ледь не загинув затриманий», «Правоохоронцю-садисту дали чотири роки» — такими повідомленнями нині нікого вже не здивуєш. Адже насильство в ставленні правоохоронної системи до громадян у нашій країні — справа буденна.

Наприклад, останній такий випадок зафіксовано в Миколаєві. Так, центральний районний суд днями оголосив вирок у справі колишнього міліціонера Олександра Ф. Колишнього правоохоронця звинуватили в побитті молодих людей, повідомляють деякі ЗМІ. Суд визнав його винним у скоєнні злочинів, передбачених ч. 3 ст. 296 (хуліганство), ч. 2 ст. 365 (перевищення влади або службових повноважень), ч. 1 ст. 122 (умисне середньої тяжкості тілесне ушкодження) КК України і засудив до покарання у вигляді чотирьох років позбавлення волі з позбавленням права обіймати організаційно-розпорядницькі посади строком до одного року. Нагадаємо, що він застосував силу до чоловіка в центрі Миколаєва серед білого дня. Коли на крики подруги потерпілого прибігли студенти, співробітник МВС жорстоко побив і їх, «заспокоюючи» переможних міліцейським посвідченням.

А тим часом у РУВС продовжують гинути люди. За інформацією правозахисників, торік від бездіяльності міліції загинуло 22 особи. А найбільшу кількість загиблих — 51 людина — вони нарахували в 2010 році, в 2011-му — 35.

— Як правило, міліція заперечує свою причетність до цих смертей, намагаючись пояснити загибель громадян незадовільним станом їхнього здоров'я, неадекватною поведінкою, залежністю від наркотиків чи алкоголю або взагалі, коментуючи коротко й категорично: «Нам про це нічого невідомо», — каже голова Асоціації українських моніторів дотримання прав людини в діяльності правоохоронних органів Олег Мартиненко. — Проте кожен із нас розуміє, що людина безпричинно не затягує зашморг на своїй шиї, що зупинка серця може бути спричинена катуванням електрострумом або протигазом.

За його словами, зазвичай, керівники правоохоронного відомства обурюються через оприлюднення подібної статистики і називають її наклепом з боку правозахисників, при цьому забувши просту істину — саме вони відповідають за життя й здоров'я кожної людини.

Типовим прикладом жорстокості правоохоронців є випадок, який стався 17 січня 2012 року в Сумах. 32-річний Олексій Х. загинув під час бесіди з працівниками Ковпаківського райвідділу. Про це «Голос України» розповідав уже неодноразово. Нагадаємо, що вартові порядку заперечували факт застосування до чоловіка насильства, проте дружина покійного наполягала, що саме вони його вбили. Відповідно до первинного висновку місцевих судмедекспертів смерть настала внаслідок інтоксикації та гострого панкреатиту. Однак повторна експертиза, показала, що Олексій помер від травматичного шоку, спричиненого численними пошкодженнями голови, тулуба, верхніх та нижніх кінцівок. Трьох співробітників міліції, які «спілкувались» із померлим, було заарештовано, а проти судмедекспертів, котрі проводили первинну експертизу, прокурор доручив порушити кримінальну справу.

Олександр СЕРГІЄНКО.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Замість викупу викрадач забрав життя дитини

СЛІДСТВО ВЕЛИ...

У Новій Каховці завершився гучний судовий процес, результатів якого чекала вся Херсонщина. І не випадково: злодіяння цілком законослухняного до того селянина, який опинився на лаві підсудних, за своїм звірством просто не вписувалося в рамки нормальної людської логіки. Безробітний, 27 років від роду, якого всі мешканці його рідного села Дружбівка, що в Іванівському районі, вважали порядним, хоч і трохи відлюдкуватим хлопцем, ретельно спланував, підготував і скоїв викрадення школяра із сім'ї односільчан.

Попутник із зашморгом

Убивця вистежив 14-річного Валерія, коли той прийшов у гості до друга послухати музику. Приятелі засиділися до десятої години вечора, і батьки подзвонили підліткові на мобільний телефон, нагадавши, що вже пізно й треба йти додому. А біля хвіртки на дев'ятикласника вже чекав «випадковий зустрічний».

Супроводжуючи його, попутник нишком витяг із кишені зашморг і накинув його на шию Валерія. Викрадач сподівався, що той знепритомніє, однак школяр від несподіванки сіпнувся, і той про всяк випадок затяг петлю сильніше. А коли зняв зашморг і пощупав пульс, Валерій уже не дихав, і його серце не билося. Запанікувавши через те, що все пішло не так, убивця все-таки вирішив довести задум до кінця і відніс тіло в покинутий будинок на вулиці Чапаєва, котрий ще раніше намітив як в'язницю для юного бранця.

Він хотів повідомити про викрадення родину Валерія і зажадати від неї грошей, створивши враження, що син ще живий.

Однак дорогою у підлітка десь випала «мобілка», з якої викрадач мав намір відправити його батькам СМС-повідомлення з вимогою викупу. Тут він остаточно усвідомив, що все пішло навскосяка, поставив на подальших планах хрест і вирушив додому, упевнений, що ніхто його з убивством не пов'яже.

Сто тисяч доларів за сина

Але тієї самої ночі стривожений батько кинувся шукати Валерія по селу, заглянув у порожню хату і знайшов тіло сина, шию якого перерізував характерний слід від петлі. Міліція, яка приїхала на його виклик (опергрупа працювала в сусідньому селі й примчала за лічені хвилини), уточнила, хто бачив убитого останнім і з ким він ішов від приятеля.

Підозрюваного допитали, і відпирався він недовго, розповівши про мотив і деталі викрадення школяра.

Знайшлися і свідки: одному садист показував «дипломат» зі знаряддям убивства (шнур із кільцями для рук), із захопленим прийдом пояснюючи: «Це справжній зашморг».

Другий свідок — однокласник підозрюваного — дав показання про те, що колишній однокласник пропонував йому брати участь у викраденні людини, але він відмовився. Спершу однокласник вважав пропозицію жартом, але, почувши про те, що Валерія знайдено вбитим, згадав про розмову, що виявилася аж ніяк нежартівливою. Співрозмовник убивці прийшов до батька хлопця і все йому розповів, повторивши свідчення і в міліції.

Але бувалих оперативників найбільше вразили одкровення кіднепера: той заявив, що хотів одержати за звільнення захопленого підлітка ні багато ні мало сто тисяч доларів США. Але родина Валерія була аж ніяк не заможною — його мати працювала завідувачем сільського фельдшерсько-акушерського пункту, а батько вчителював у школі. В затриманого на допиті поцікавилися: "Звідки узялися б такі гроші?" На що одержали впевнену відповідь: «Оскільки сім'я в районі мала авторитет, селяни повинні були «натиснути» на владу, щоб та зібрала кошти». Тобто, фактично стотисячний викуп злочинець збирався одержати з держави!

Сховатися від вироку в психлікарні не вдалося

На допитах викрадач школяра тримався досить спокійно. Але згодом до нього дійшло, що легко відбутися не вдасться, і вже під арештом 27-річний безробітний намагався імітувати потьмарення свідомості. Але не вийшло: психіатри викрили симуляцію.

Тоді селянин змінив тактику й на суді відмовився від попередніх показань, заявивши, що давав їх під тиском слідства, а сам ні в чому не винний. Тільки от перевірка показала: контрзвинувачення на адресу міліції — лише спосіб відтягнути неминуче, ввівши суд в оману. Не вийшло: викрадача і вбивцю визнано винним і засуджено до п'ятнадцяти років позбавлення волі. Хоча в Дружбівці вироком задоволені далеко не всі: рідні й близькі жертви кажуть, що подібних нелюдів із-за грат взагалі не можна випускати, і шкодують про скасування смертної кари за такі злочини.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

СЛУЖБА 102

Псевдомедики запрошували пенсіонерів до неіснуючих кабінетів

Кілька фактів шахрайства, жертвами якого стали літні люди, зафіксовано в Маріуполі. Міліція розшукує двох жінок, на вигляд — близько 30 років. «Вони приходили до пенсіонерів, представлялися медичними працівниками та пропонували пацієнтам виміряти тиск, прописували лікарські препарати, робили щедрі знижки. Одне слово, грали справжню виставу, щоб усіляко увійти в довіру», — розповів начальник кримінальної міліції Жовтневого райвідділу міліції міста В'ячеслав Родін. Потім «медики» пропонували літнім людям придбати медичний прилад вартістю в кілька тисяч гривень. Озвучена ціна була надто висока для бабусь. Тоді зловмисниці співчутливо запевняли, що зв'яжуться із керівництвом і попросять про суттєву знижку. І справді начебто телефонували «начальству», після чого озвучували нижчу ціну. В такий спосіб у шахрайок придбали прилади четверо осіб — за ціною від 1500 до 3000 гривень. Перед тим, як зникнути, псевдомедики залишали телефони й номери кабінетів, де нібито ведуть прийом хворих. Однак знайти їх людям так і не вдалося. За цими фактами відкрите кримінальне провадження.

Ліна КУЦ.
Донецька область.

Школярів засудили за крадені солодощі та сигарети

Чотирнадцятирічні хлопець та дівчина з Кам'янця-Подільського отримали судимість за крадіжку з торговельного кіоску. Нещодавно суд визнав їх винними, призначивши покарання — один рік позбавлення волі, щоправда, із відстрочкою на іспитовий термін — один рік. Ці двоє дев'ятикласників скоїли злочин наприкінці вересня 2012 року. О другій годині ночі вони зірвали замок на кіоску і проникли всередину. У великі пакети, які завбачливо взяли з дому, набрали цигарок, жувальних гумок, цукерок, шоколаду. Прихопили й 600 гривень, які знайшли в касі. Наступного дня обоє щедро пригощали краденими солодощами шкільних друзів та знайомих.

Правоохоронці швидко встановили особи злодіїв. Обоє одразу ж зізналися в скоєному та розкаялися. «Але, незважаючи на зізнання, неповнолітнім порушникам таки довелося постати перед судом. Адже закон один для всіх», — зазначила начальник сектору зв'язків із громадськістю управління МВС у Хмельницькій області Інна Глега. Правоохоронці сподіваються, що випадок із цією «парочкою» стане серйозними попередженням для неповнолітніх.

Віра ШПИЛЬОВА.
Хмельницька область.

У квітні цього року почне виходити українська версія знаменитого журналу «National Geographic»

24 січня в столичному Будинку вчених відбудеться творчий вечір Романа КОВАЛЯ з нагоди висунення на Шевченківську премію його книги «Михайло Гаврилко: і стеком, і шаблею»

«Втекти б і нам від суєти й марноти...»

Те, що колись називали громадянською лірикою, давно перетворилося на спекулятивні передвиборчі слогани, хохми з телевізійних шоу й написи на парканах. Але коли за діло береться справжній поет, ми готові визнати, що висока література — не пустий звук. І що для неї нема високих чи низьких тем. І що про тричі продану, окрадену й майже втрачену Батьківщину можна говорити з тією самою пристрастю, як і про загублену любов. До прикладу — ось кілька нових віршів Бориса Олійника. Вони невдовзі знайдуть своє місце на сторінках нової книги поета.

Ти ж сам ідеш...

Та не буди ти нас опівніч —
Ми ж тільки входимо в перший сон!
А ти вже вкрав Запорізьку Січ,
То хоч козацький зостав закон. —
Озвався знизу пекельний діл;
— Ти замахнувсь на козацький чин?!
А дулі з маком ти б не схотів
За все, що спродав, собачий син?
І спродав ти не комусь — мені!
Тепер торгуєшся за аршин.
Ти ж зрадив клятву при знамені —
За незалежну стоять по згин.
Тепер хитруєш:
— мовляв, не знав,
Кому продався в недавні дні.
Та навіть ворон тобі кричав,
Що ти продавсь мені — сатані!
Проте я дам тобі відкупу,
Коли ти втопчеш свій хрестик
в бруд. —
— Проснувсь від жаху козак в степу:
— Рятуй мя, Боже, —
я впав у блуд! —
— Егей, козаче, це ще лиш сон, —
Зарокотало з-під небесі, —
Не заблукай-но поміж ікон —
Лиш Він — Єдиний на всі часи!
Сідлай коня — та на кругову!
Ще гірш, як наш,
не було часів,
Да не обряще твій сон яву:
Дивись, хто нині наш край обсів!
Та розбуди православний люд,
Щоб розвернувся до крайніх меж.
Та не бреши, що нас в бран ведуть!
Признайся врешт,
що ти ж сам ідеш!

...І всі нам винні

Струснуло світ:
із потойбіччя
Вже зводиться роковий князь.
А ми ховаємо обличчя
Від правди
за систему фраз
Об тім, як любимо Вкраїну...
Тим часом цупимо собі
З її вінця в узвар калину
І навіть груші на вербі.
І, не дотримуючись посту,
У Бога вимагаєм зиск,
І нам тринадцятий апостол
З петлі показує язик.
А ми все плачем попідтинню
Та долю клянемо навскид,
Що, обминувши Україну
Вона у іншого гостить.
І всі нам винні.
Ми ж — нікому.
І в янголиній чистоті
Слугуєм, плачучи, чужому
У власній хаті в срамоті.
На вражу силу повноросто
Так довго подвигають нас,
Що вже й тринадцятий апостол
Удруге вішатись зібравсь.

...І досі вольнодумствуєм

Цей тоскний день, закроєний
з туману,
Бреде, як мученик після недуг.
І сонно роззирнувшись доокруг,
Таїть якусь невиразну оману,
Де все таке несправжнє, мов кіно,
Про втечу супермена... з ешафота.
...Втекти б і нам від суєти
й марноти,
Та ба: життє й кіно — не все одно...
Поволі розповзається туман,
Оголюючи виразки будення.
Розпочинає метушню щоденну
Загал, що приміряє Божий сан,
Хоч добре зна, що бог йому — гаман.
Проснулись номінанти у вожді,
Лаштує кримінал себе в обранці.
Одвічний патріот у вишиванці
Над ненькою ридає, як завжди.
Поети із похмілля зазвичай
Властям сукають дулі у кишені
Та пошепки гукають в бій за неню,
Закусюючи салом біль-печаль.
І лиш Тарас в урочім рушнику
Укотре на своїм гіркім віку
З відрази сплюне на хохлацтво щире,
Що, заховавши зпред очей сокиру,
І досі «вільнодумствує в шинку».

***

І хто ж, пак, винен,
що сини бездарні
Пустили спадок предків в пух і прах.
Тепер в чужинців по усіх базарах
Виторгуєм хоча би закамарок
На власних, нами ж проданих степах.
Заливши рабське чаркою гіркої,
Йдемо у церкву душі врачувать.
Всевишній вже давно махнув рукою,
Бо скільки ж нас од себе рятувать?!

До Всевишнього

Простіть великодушно, Всевишній,
але чи Вам не набридло,
коли якесь бидло,
нагрішивши на три скирти,
грюкає, коли заманеться, в небо,
вимагаючи йому простити:
бо, мовляв, «так було треба»,
аби знову грішити
і знову просити?
А не послали б Ви оте все,
що прикидається праведнолюбом,
туди, де Макар телят пасе,
щоб не поганило землю блудом?
Може б, хоч за цих недородів,
нарешті, вродило Народом?
Ну, та Вам видніше, Всевишній —
ще раз простіть мою душу грішну...

Чекання

Десь він згубивсь у степах,
у вселенській завії.
Так от... пішов. І по ньому —
лиш вітер і сніг.
...Жінка скрадливо ховає сльозину
за вію.
Спиться законному. Діти літають
вві сні.
Так і тоді завірюха крутила вороже...
Журно обняв: «Ти ж чекай, — обіцяв,
— повернусь».
Ще й під вінцем завмирало під серцем:
«А може?..»
Суджений нелюб кусав насторожено
вус.
Роки минали́ся. Діти та будні обсіли.
Все ніби втихало. Спливло. Увійшло
в береги.
Тільки ж, бува, щось заторгає двері
у сіни, —
Скинеться чайкою, а за дверима —
сніги...
Весни дарують жіноцтву манливі
замрії.
Будять притайне, на грудях
хвилюючи шовк.
Тільки вона — понад весни —
чекає завію
З білих снігів, у які він востаннє
пішов...

Прощай

От і стрілися знов... Через тисячу
літ.
— Ніби ти? — запитав, сполотнівши.
— Вже й сама не згадаю, — зітхнула
в одвіт —
Мабуть, все ж таки я... але інша. —
Все вернулось, немов у зворотнім кіно:
Перший дотик. І брови врозліт...
Може, тим тільки й жив, що кохане
вікно
Зореніло крізь тисячу літ.
А вона одвернулась — і світ мені згас.
І не стримавши сльози безсилі,
Простогнала: — Не вернеш. Встають
поміж нас
Вже не тільки літа, а й... могили. —
От і сталось: ішов я крізь тисячі гроз,
Не старцюючи в долі плаща,
Щоб сказать не «до завтра», як звіку
велось,
А промовить востаннє: «Прощай».

«Ільмовий листочок» Петра Мідянки

У державному видавництві «Карпати» побачила світ нова поетична книжка минулорічного лауреата Шевченківської премії Петра Мідянки.

— Збірка називається «Ільмовий листочок». Ільмою в гірських регіонах Закарпаття звуть в'яз. Це слово, очевидно, походить від латинської назви цього дерева — ulmus, — каже поет.

До книжки увійшли нові твори, а також поезії, написані в минулі роки. Вигідно вирізняється вона розділами сонетів і есеїв. Проілюстрована збірка репродукціями картин художника Антона Ковача — земляка поета, а ще — знімками подружжя Бедзірів — журналіста Василя та науковця Наталії. Це добрий дарунок шанувальникам істинної карпатської поезії. До речі, вечір поета заплановано провести у Булгаковському домі в Москві. І там він, швидше за все, й презентуватиме нове видання — інтелігенція російської столиці шанує українське слово.

Василь НИТКА.
Ужгород.

На знімку: Петро Мідянка читає свою поезію.
Фото з архіву автора.

Пам'яті кіногероїні

На Прикарпатті у селі Старий Мізунь Долинського району відбувся вечір-спогад «Берег любові Наталії Наум», присвячений 80-річчю з дня народження цієї відомої української акторки (виконавиця ролі Галі у фільмі «За двома зайцями»).

Вона народилася 14 січня 1933-го в селі Старий Мізунь ще тодішнього Станіславського воєводства Польщі. З 1950-го по 1953 рік молода Наталя працювала на Чернівецькій швейній фабриці, грала на сцені буковинського українського драмтеатру імені Кобилянської.

У 1958-му закінчила Київський театральний інститут імені Карпенка-Карого та була зачислена акторкою до штату кіностудії імені Довженка. З 1954-го по 1999-й включно Наталя Михайлівна знялася в 44 фільмах: «Педагогічна поема», «Партизанська іскра», «Поема про море», «Олекса Довбуш», «За двома зайцями», «Сон», «Важке колосся», «Білий птах з чорною ознакою», «Повість про жінку», «Ати-бати, йшли солдати», «Хвилі Чорного моря», «Наталка Полтавка», «Високий перевал», «Камінна душа» та інших.

Померла акторка 2004 року. Похована на Байковому кладовищі поряд із чоловіком, відомим українським режисером Володимиром Денисенком.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківськ.

Суцільний услад!

У селі Ломачинці Сокирянського району Чернівецької області, за сто кілометрів від старовинного Кам'янця-Подільського, є новий туристичний комплекс «Услад». Він уже встиг завоювати велику популярність у подолян та буковинців минулого літа й осені. А цього року «Услад» подарує українцям 22 фестивалі!

Керівник туристичного комплексу «Услад» Олег Демчук каже: «Уже підготовлено календар заходів на весь 2013 рік. Загалом до проекту буде долучено 20—22 фестивалі, які проходитимуть на узбережжі Дністра від Львівської області аж до Одеської. Серед них — кантрі-фестиваль у дусі старих американських бойовиків у травні, «Аквадром» з численними всеукраїнськими змаганнями з водних видів спорту — аквабайку, підводного плавання, — пінною дискотекою з гуртами «Тартак», «Козак SISTEMS» у серпні. Наприкінці вересня, як і минулоріч, улаштуємо в «Усладі» «Артпростір» та ковальський фестиваль. А з 24 червня по 7 липня гулятиме «Купальське коло». У його програмі скульптурний симпозіум «Петраманія», фестиваль меду «Бесарабські Медобори», вогняне шоу, реконструкція купальського обряду та ще багато див, які вабитимуть на дністровський берег на забави».

Віра ШПИЛЬОВА.

Запорізький «Новий театр»: очі бояться, а руки роблять,

або Про те, що не було б щастя, та чиновники допомогли

Напередодні Нового року дві суботи поспіль у залі запорізького Палацу культури імені Кірова був аншлаг. Тутешній «Новий театр» показував добру і часом трохи сумну комедію «З наступаючим!». Персонажі — дуже різні за віком і соціальним становищем люди. І не така вже й велика за сучасними мірками біда змусила їх усіх згуртуватися і допомогти герою-ветерану. А заразом і собі.

Сміливість до Ялти доведе...

Ця п'єса наробила галасу у Москві, у театрі «Современник», де у головних ролях рік тому виблискували Леонід Ярмольник та Сергій Гармаш. І ось напередодні 2013-го у тих само ролях довелося виступати вже Владиславу Лєбєдєву і Дмитру Московцеву. У виставі успішно грали й двоє самодіяльних акторів Володимир Кириченко та Дмитро Зусманович. Коли перші виходи артистів публіка зустріла досить стримано, то потім видовище захопило всіх, у фіналі лунали бурхливі оплески. А це найголовніше для Запоріжжя: якось наповнити театральні зали тут можна, але як рідіють лави глядачів під час антракту... А тут всі на місцях!

І взагалі, за короткий, з 25 лютого 2012 року, час існування «Нового театру» його в місті полюбили. Майже щомісяця тут прем'єра. І вистави йдуть за палкої підтримки глядача.

То чим підкупив театр Світлани та Владислава Лєбєдєвих? Щирістю, а ще вдалим і сміливим вибором драматургічного матеріалу. Із знаменитою «Варшавською мелодією» запорізький «Новий театр» нагрянув у липні до Ялти. І не прогорів! Тут знавці відразу оцінили і ризиковість авантюри, і високий рівень постановки та виконавців (у ролях — Світлана і Владислав Лєбєдеви). Адже у цей період до Ялти наїжджають лише театральні зірки Москви, Петербурга та Києва.

Владислав усміхається: «Підозрюю, що нас за киян сприйняли!»

Згадана вище вистава «З наступаючим!» стала сьомою постановкою «Нового театру» в 2012 році. До речі, штат колективу — три особи, всі ж інші десять акторів і фахівців, без яких театру не допоможе навіть наявність вішалки, працюють тут за угодами...

Ще кілька слів і про оцінки колег. Вистава «13-й апостол» (за Маяковським) була запрошена до Москви на фестиваль «100 років російського футуризму». Зараз на завершальній стадії переговори про показ вистави «Психея і Арлекін» (за поезією Марини Цвєтаєвої) у російському культурному центрі Праги. У планах театру — гастролі до Києва та Дніпропетровська, а влітку — до Ялти — це та висока планка, якою в сучасних умовах найліпше перевірити себе на вередливому глядачеві з усього СНД.

Таємниці закулісся

А з чого все починалося? Свого часу Світлана та Владислав майже десять років грали у тоді народному (тепер уже муніципальному) театрі у Павлограді, що на Дніпропетровщині. В. Лєбєдєв тим часом був редактором міської газети, депутатом Павлоградської міськради і якось отримав принадну пропозицію попрацювати в одному із вишів Запоріжжя. А тут ще й цікавий запорізький театр «Vie» запросив до себе Світлану — актрисою. Отак, з «лялькою» на руках (молодший дочці виповнився лише рік), подружжя Лєбєдєвих вирушило до Запоріжжя. Було це 11 років тому, вони ще встигли придбати квартиру (до відомого стрибка цін). Світлана стала примою театру «Vie», кілька разів була лауреатом міжрегіонального театрального фестивалю «Січеславна» як краща актриса. А у Влада з призначенням не склалося. Він працював у різних запорізьких виданнях і грав у «Vie». Який ажіотаж на міських святах викликав номер, коли четвірка акторів цього театру виконувала попурі на відомі пісні 60—80-х років! Особливо шаленіли студенти з інших країн (а їх у Запоріжжі достатньо), бо де ще зараз почуєш, наприклад, «Beatles» наживо?

У 2009-му в міському управлінні культури вирішили розділити функції художнього керівника і директора театру «Vie». До цього, з перших днів існування колективу, його засновник і лідер Віктор Попов був один у всіх іпостасях (а ще — батьком своїм акторам). І ось вакансію директора посів Владислав Лєбєдєв. Фінансове становище театру після цього поліпшилося, й порядку стало більше. Але можна зрозуміти й засновника театру: в серпні 2011 року Віктор Попов оголосив, що не продовжуватиме свого контракту з міським управлінням культури. В управлінні ж повідомили, що й з Лєбєдєвим продовжать контракт лише після конкурсу. І з 16 серпня екс-директор був прийнятий своїм заступником, а тепер в. о. директора Д. Московцевим, на посаду актора...

Так у театральному житті Запоріжжя запахло скандалом.

Бо маленький, але помітний своїми виставами муніципальний театр-лабораторія «Vie» був усе-таки на виду. І таки чимось відрізнявся від ЖЕД, де можна міняти слюсарів, двірників, і ніхто не помітить. Про «Vie» почала активно писати преса. Нічого страшного, заспокоїли у міському управлінні культури, — ось-ось відбудеться конкурс на заміщення вакантних посад, і театр знову буде як новенький.

Скоро стало зрозуміло, що Світлана реально претендує на посаду художнього керівника (вона на той час закінчила режисерський факультет Київського університету імені Карпенка-Карого і стала автором кількох помітних вистав). Щодо Владислава, то він теж мав гарантовано повернутися в директори. І тому, схоже, конкурс почав відкладатися...

Зустрічі колективу театру з батьками області та міста завершувалися запевненнями, що як тільки, то й зразу.

А тим часом всі, кому належить за посадою, отримали вказівку «врегулювати ситуацію». Так, як вони це вміють — за принципом «поділяй і владарюй».

Пригадується, що в кінці вересня 2011 року, вже на наш запит до міського управління культури, повідомили, що оскільки «Vie» не театр, а всього лише театр-лабораторія, то ані художнього керівника, ані директора йому не треба. Достатньо режисера, наприклад Лєбєдєвої, і з відкриттям сезону тут жодних проблем не буде. Щоправда, через два місяці до театру (і вже «підготовленого» колективу) прибули повноважні представники міської влади і «з метою подолання розколу в колективі тимчасово, на місяць», призначили «нетеатральних» людей. Без будь-якого конкурсу.

Тому з 1 грудня 2011-го Світлана і Владислав Лєбєдєви звільнилися «за власним бажанням». Крок за нинішніх часів — надто рішучий. Ще через два місяці до них приєднався й Дмитро Московцев. Отже, з усіма попередніми кадровими втратами театр «Vie», яким його знало все місто, — закінчився. Але, на щастя, почалася історія «Нового театру» у Запоріжжі. Владиславу Лєбєдєву довелося освоювати суміжну спеціальність приватного підприємця. На щастя, знайшовся меценат в особі корпорації «Керамiст» та її керівника, вже згадуваного Д. Зусмановича, і справа потихеньку посунулася вперед. Зрозуміло, що театр ледь-ледь заробляє на все необхідне, та й ще ходить з протягнутою рукою до свого благодійника. Але він живе і його життя БАЧАТЬ і ЦІНУЮТЬ ЛЮДИ. Щодо нинішнього «Vie», то не те що помітних, а просто прем'єр за рік, котрий минув, якось і не пригадується. Зате, напевне, вже все в порядку з «субординацією». У сьогоднішній культурі саме це, схоже, найголовніше. І рівняння в шеренгах теж. Ліворуч...

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

Починається ремонт

Цього року почнеться капітальний ремонт найстарішого закладу культури України — Дніпропетровського академічного театру російської драми імені Максима Горького. Про це на виїзній нараді повідомив голова облради Євген Удод.

Споруду зведено ще в 1847-му. Це пам'ятка архітектури національного значення. Підірвана в роки війни, вона повстала з руїн завдяки зусиллям городян і самих акторів. Тут відбуваються міжнародні театральні конкурси й фестивалі, діє наймолодший театр Дніпропетровська — дитячий музичний театр «Золотий ключик».

Як повідомили в прес-службі облради, керівництво Дніпропетровщини підтримало ініціативу працівників установи щодо проведення капітального ремонту. Спочатку зміцнюватимуть фундамент. На виготовлення проектно-кошторисної документації торік з обласного бюджету виділили 160 тисяч гривень. Другий

етап — фасадні роботи. «Я переконаний, що за ефективного використання коштів цей наступний ювілей театр Горького зустріне в оновленому вигляді, — відзначив Євген Удод. — Ми хочемо, щоб наша область була відома у світі не тільки своїм економічним, а й культурним потенціалом».

На Дніпропетровщині 14 професійних театрів, з них 4 — обласного підпорядкування. Щорічно тут ставлять понад 50 нових спектаклів. На 2013-й у місцевому бюджеті на утримання театрально-видовищних закладів передбачено 74, 3 мільйона гривень. Це 70% від загального обсягу витрат на сферу культури й мистецтва регіону.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

Фото надане відділом з питань зв'язків із громадськістю й пресою Дніпропетровської облради.

КНИЖКОВА ПОЛИЦЯ

Антологія часу

Тиждень тому в Малому залі Інституту проблем сучасного мистецтва Національної академії мистецтв України відбулася презентація колективної монографії «Театральне мистецтво України ХХ століття: Антологія вистав» (Київ: Фенікс, 2012), підготовленої за редакцією завідувача відділу проблем театру та музичної культури, доктора мистецтвознавства, старшого наукового співробітника Марини Гринишиної. Варто зазначити, що ця безпрецедентна праця побачила світ завдяки фінансовій підтримці програми «і³ (ідея, імпульс, інновація)» Фонду Ріната Ахметова «Розвиток України».

«Антологія...», зокрема, покликана заповнити прогалину в науково-педагогічній царині театрального мистецтва. Адже два томи книги "Український драматичний театр: нариси історії...", якими, за відсутності підручників, користуються студенти театральних вузів, вийшли, відповідно, у 1958-му та 1967 роках! У контексті цього варто згадати ще одну працю, підготовлену в тому само відділі проблем театру та музичної культури інституту — «Нариси з історії театрального мистецтва України ХХ століття» (К.: Інтертехнологія, 2006). По суті, нинішня «... Антологія вистав» є доповненням і певною мірою продовженням згаданого дослідження. Проте на сьогодні аналогів ця «Антологія» не має. І річ не лише в тому, що під однією обкладинкою зібралися дослідження кращих театрознавців сучасної України (27 авторів) з різних куточків нашої батьківщини (Київ, Харків, Львів, Одеса). І не лише в тому, що видання нараховує 944 сторінки та містить унікальні фото, значна частина яких надана Державним музеєм театрального, музичного та кіномистецтва України. І навіть не в тому, що у рамки однієї наукової концепції вписалися глибоко індивідуальні і за манерою подачі писаного слова, і за парадоксальністю польоту думки портрети понад 100 вистав театрів України. Якщо точніше — 114 вистав 43 театрів. Та й сам жанр — «портрет вистави» — рідкісний у нинішньому театрознавстві, а вистави не вічні, і лише такий «портрет» здатен зберегти пам'ять про них.

Ця праця є важливою і потрібною, головним чином, тому, що показує театральну Україну від XIX століття до епохи незалежності. Портрети вистав починаються з «Наталки Полтавки» І. Котляревського (трупа М. Кропивницького, 1885) і завершуються «Берестечком» Л. Костенко, поставленим у Рівненському обласному музично-драматичному театрі у 2006 р. Галерею цих портретів прикрашають такі знані за межами України вистави, як «Украдене щастя» І. Франка (постановник Г. Юра) та «Енеїда» за І. Котляревським (постановник С. Данченко, Київський театр ім. І. Франка), «Варшавська мелодія» Л. Зоріна (Київський театр російської драми ім. Лесі Українки, 1967 р., постановник Е. Митницький) та постановки таких відомих режисерів, як О. Дзекун, В. Більченко, Д. Лазорко, О. Лісовець, В. Кучинський, Д. Богомазов... Кожна з вистав є знаковою — і для театру, у якому була представлена, і для розвитку театрального мистецтва України загалом.

Цікаве враження: книга наукова, але нагадує розкішно-елегантне подарункове видання. А втім, вона розрахована на широке коло читачів: від фахівців до всіх тих, хто цікавиться історією українського театру.

Олег ЛИСОВИЙ.

У Національному Києво–Печерському історико–культурному заповіднику освятили та встановили пошкоджений буревієм у липні 2010 року відреставрований хрест на центральній маківці церкви Спаса на Берестові. Про це УНН *повідомили у прес–службі заповідника*

Українські музейники заявляють про підготовку в Москві аукціону з продажу унікальних срібників і гривень часів Київської Русі та наголошують на необхідності повернення їх в Україну. Журнал «Музеї України» офіційно звертається до Президента України та прем'єра з проханням втрутитися в ситуацію і повернути святині, *передає Zaxid.net*

«Я міг би чесно подивитися в очі кожному...»,
або Про що розповіла стара фотографія

ДОЛІ

«Не знаю, чи вижили «мої руські» у тій кривавій війні, але якщо ти, Вікторе, знайдеш могилу хоч одного з них, запали свічку й від мене! Я міг би чесно подивитися в очі кожному», — так закінчувався лист колишнього солдата вермахту Гельмута Гьобеля, який я отримав ще 1995 року.

«Мої руські»

Після важкого поранення під Орлом навесні 1944 року Гельмута Гьобеля поставили охороняти 20 радянських військовополонених у маєтку графа Реке (Крашнітц недалеко від Бреслау, нині — Вроцлав, Польща). За півроку німець упевнився, що між ними і «кровожерливими більшовиками», як їх змальовувала нацистська пропаганда, немає нічого спільного. Пізніше Гельмут писав: «Вони виявилися звичайними людьми. І я також був звичайною людиною: закінчив сільськогосподарську школу і хотів працювати. А тут війна...»

19-річному Гельмуту запали в душу полонені: чесні, працьовиті, трохи старші за віком. Він їх називав «мої руські». У маєтку вони косили сіно, годували і доїли корів. Це близьке було і йому: він із селянської католицької родини.

Між охоронцем і полоненими встановилося повне взаєморозуміння. «Ми ставилися одне до одного не як переможець і переможений, не як друг або ворог, а як люди, в яких була спільна мета — вижити в цій страшній війні, — згадує Гельмут. — З одного боку бомбили американці й англійці, з другого — наступали радянські війська, а в нас, хоч як парадоксально це звучить, була оаза миру і благополуччя серед воєнного лихоліття. Жоден із полонених не думав тікати, бо їм порівняно добре жилося. Годували їх по годинах, за чим суворо наглядала стара графиня, що хазяйнувала в маєтку». Як хтось хворів, переводили на іншу роботу або Гельмут відвозив до лікаря.

...Військовий інспектор помітив, що молодий охоронець і полонені приятелюють. Гельмута знову послали на Східний фронт. Перед від'їздом він сфотографував усіх 20 «своїх руських» (хоч це й заборонено) і подарував кожному на пам'ять по фотографії, щоб вони показали вдома рідним. А сам поїхав воювати.

Після війни

На фронті був ще двічі поранений, важко контужений, а кінець війни зустрів у гіпсі в товарняку, що йшов на Прагу. Молодий організм переміг усі рани

Фото 1944 року зробив Гельмут Гьобель.

ОСОБИСТІСТЬ

Гельмут Гьобель вже разів сто їздив на свою історичну батьківщину — в Польщу, де власним коштом реставрує історичні пам'ятки. Разом із поляками створив товариство Архангела Михаїла на громадських засадах.

і невдовзі Гельмут вивчився в університеті на ветеринара, особливо добре опанував технологію поліпшення якості молока. На початку 1950-х створив власну фірму.

У 1993 році Гельмута як експерта з якості молочного виробництва уряд ФРН відправив до Східної Європи для консультування фахівців і вивчення умов виробництва молока. На одній із конференцій після обговорення професійних питань Гельмут заїкнувся про «своїх руських» і цю сторінку своєї воєнної долі. Це зацікавило місцевих телевізійників і вони підготували передачу, яку було показано в багатьох країнах колишнього СРСР. На жаль, не знайшлося тоді нікого, хто допоміг би в пошуках.

Пошуки

Навесні 1994 року одна з популярних тоді в Німеччині газет надрукувала мою статтю про те, як наші земляки шукають своїх німецьких рятівників, де була вказана й моя адреса. Гельмут побачив газету і надіслав листа, де розповів свою історію.

Так почалися пошуки в Україні. Невеличкі статті та історична фотографія з двадцятьма радянськими військовополоненими було надруковано в багатьох центральних і місцевих газетах країни. Прийшло кілька відгуків, автори яких писали, що бачили цей знімок. Та найдорожчим був лист від нашого земляка, який пізнав на фотографії свого батька. «Це Микола Васильович Красуля — мій батько, — писав відправник. — Народився він 1917 року в селі Новопрокопівка Запорізької області».

Я одразу написав про це Гельмуту. Він хотів приїхати, але тяжка хвороба дружини на декілька літ затримала його. За цей час у мене зникла валіза з безцінними листами та документами воєнного часу та інформацією про тих, хто відгукнувся...

Цього літа Гельмут нарешті вирішив приїхати. Дарма, що йому вже 87 років, бажання дізнатися щось про долі «своїх руських» і побачити їхню Батьківщину не згасло. Гельмут мав великі сподівання насамперед на Новопрокопівку, адже саме ця адреса була вказана у зниклому листі. Та день ретельних пошуків Миколи Красулі не дав жодних бажаних результатів: знайти ні його, ні його нащадків, на жаль, не вдалося. Хоча одна літня жінка згадала, що після війни якийсь Красуля виїхав на Донбас. Може, саме його й шукає Гельмут?

Кажуть, війна закінчується, коли поховано останнього солдата. Я б додав: і коли сказано правду про кожного її солдата. Німець Гельмут Гьобель, у тілі якого застряли навічно 30 осколків радянської гранати, а в серці живе добра пам'ять про колишніх полонених радянських солдатів, подолав майже три тисячі кілометрів, щоб побачити їхню Батьківщину і сказати нам, українцям, правду про цю сторінку людяності в нелюдський час Другої світової війни.

Цього разу Гельмуту не вдалося запалити свічку на могилі когось із «своїх руських». На пам'ять про них він повіз додому маленький синьо-жовтий прапорець і надію, що хтось із наших земляків, хто бачив цю фотографію, відгукнеться. Надія — живе, і якщо хтось на цій світлині упізнає своїх рідних, напишіть мені: **69095, Запоріжжя, вул. Українська 29, кв. 180. Або зателефонуйте: (098) 401-40-93, (097) 260-11-08.** Можете написати і на адресу редакції.

І тоді одразу приїде Гельмут. Цього разу зі своїм сином, якого він на честь одного з військовополонених — свого друга Григорія — назвав Грегор.

ЦИФРА

Це було нетипове ставлення до військовополонених, адже з 5,7 мільйона радянських солдатів, що потрапили в полон, 3,3 мільйона не пережили поневірянь, жорстокості, нестатків і голоду.

Г. Гьобель разом із мешканцями села Новопрокопівка Токмацького району.

Віктор ПЕДАК,
журналіст.

Запоріжжя.

Прописаний у сховищі старожитностей

ВЕЛИКИЙ ЗБИРАЧ РАРИТЕТІВ

На одній краєзнавчій конференції почув порівняння: як із джерела люд черпає цілющу воду, так із Волинського єпархіального давньосховища, заснованого наприкінці XIX століття, історія почерпнула стільки живильної сили, що й досі допомагає втамовувати «спрагу» на нашу сиву минувшину. А ініціатором та натхненником цього давньосховища й інших цікавих історико-краєзнавчих проектів був Орест Фотинський — священик, науковець, письменник, людина надзвичайної дослідницької енергії. Його життєвий шлях розпочався у селі Батьків Радивилівського району на Рівненщині півтораста років тому — 23 грудня 1862 року.

Автограф Хмельницького — з особистої колекції

Найбільш значущим життєвим здобутком Ореста Фотинського вважається створення сховища, де б зберігалися цінні для суспільства раритети і реліквії. До такої ідеї його спонукала ситуація, в якій він опинився сам. Назбиравши чимало старовинних речей (рукописів, предметів культу, музичних інструментів), краєзнавець не мав де їх зберігати. Тримав у закутку.

Своєю ідеєю щодо давньосховища Орест Фотинський поділився з впливовою на волинських теренах людиною, архієпископом Волинським і Житомирським Модестом, і знайшов у ньому однодумця й соратника. Клопотання владики Модеста про створення закладу, де б зберігалися цінні старовинні речі історичного та богослужбового значення, знайшло підтримку в церковних ієрархів.

Уже першого дня офіційного відкриття Волинського єпархіального давньосховища (15 травня 1893 року в Житомирі) до його фондів надійшло чимало цікавих старожитностей. Зокрема, рукописні книги Октоїх, Євангеліє (1636), низка видань Острозької друкарні, колекції археологічних знахідок, автографи відомих людей, як-от розпис Богдана Хмельницького з особистої колекції Фотинського.

Надалі давньосховище під керівництвом Ореста Фотинського примножувалося, стало центром духовно-просвітницького життя. Спочатку воно містилося у пристосованій будівлі на архієрейському подвір'ї, а через рік почалося спорудження власного будинку під музей і бібліотеку на ділянці, що належала Преображенському кафедральному собору.

Пам'ять у вцілілих експонатах

Згодом при давньосховищі відкрили велику бібліотеку, створили Волинське церковно-археологічне товариство, одним із напрямів діяльності якого стало видання «Волинського історико-археологічного збірника». Тут відбувалися конференції, читалися лекції. І до всього цього мав відношення Орест Фотинський, його називали душею музейного закладу.

1899 року Фотинський став делегатом XI Археологічного з'їзду від Волинського церковно-археологічного товариства. На з'їзді він організував виставку волинських старожитностей, виступив з науковими доповідями, був секретарем відділення історико-географічних і етнографічних старожитностей.

Один із перших раритетів давньосховища — Острозька Біблія 1581 року.

Ще одна заслуга Фотинського: у 1911 році Волинське єпархіальне давньосховище поповнилося експонатами Володимир-Волинської колекції (понад 100 рукописів та 500 стародруків) і стало одним із найбагатших музейних закладів України.

Музей активно діяв до 1915 року. Під час Першої світової війни частина його колекції була вивезена і увійшла до фондів Харківського музею українського мистецтва. А на початку Другої світової, коли Фотинський уже відійшов у вічність, багато матеріалів давньосховища зникло безвісти. Лише незначна їх частина вціліла (нині — у Харківському історичному й Житомирському краєзнавчому музеях).

Ці збережені старожитності — пам'ять не тільки про минуле, а й про людину, яка заслуговує на високе звання хранителя історії — Ореста Фотинського.

Євген ЦИМБАЛЮК,
краєзнавець.

Млинів
Рівненської області.

На знімку: Орест Фотинський.

Фото з архіву та автора.

ОГОЛОШЕННЯ

Ліквідатор Товариства з обмеженою відповідальністю "АРТКЕРА", *(місцезнаходження: 04071, м. Київ, вул. Оболонська, буд. 7, код ЄДРПОУ 34539050) у зв'язку із втратою просить вважати недійсними наступні документи та товарно-матеріальні цінності банкрута:*

- *Статут ТОВ "АРТКЕРА";*
- *Свідоцтво про державну реєстрацію ТОВ "АРТКЕРА";*
- *Довідку про включення ТОВ "АРТКЕРА" до єдиного державного реєстру підприємств та організацій України (ЄДРПОУ);*
- *Круглу печатку ТОВ "АРТКЕРА";*
- *Свідоцтво про державну реєстрацію (технічний паспорт) на автомобіль вантажний сідельний тягач, марки Mersedes-Bens, білого кольору, 2002 р.в, шасі № WDF9440321B950310 реєстраційний номер АТ0623АН;*
- *Свідоцтво про державну реєстрацію (технічний паспорт) на автомобіль вантажний сідельний тягач, марки Mersedes-Bens, білого кольору, 2002 р.в, шасі № WDF9440321B950151 реєстраційний номер АТ9614АМ;*
- *Свідоцтво про державну реєстрацію (технічний паспорт) на автомобіль вантажний сідельний тягач, марки Mersedes-Bens, білого кольору, 2002 р.в, шасі № WDF9440321B950233 реєстраційний номер АТ2927АА;*
- *Свідоцтво про державну реєстрацію (технічний паспорт) на автомобіль вантажний сідельний тягач, марки Mersedes-Bens, білого кольору, 2002 р.в, шасі № WDF9440321B950127 реєстраційний номер АТ6317АС;*
- *Свідоцтво про державну реєстрацію (технічний паспорт) на автомобіль вантажний сідельний тягач, марки Mersedes-Bens, білого кольору, р.в. - не визначено, шасі № - не визначено, реєстраційний номер АО1106АМ;*
- *Свідоцтво про державну реєстрацію (технічний паспорт) на напівпричіп марки KOGEL SN 24, сірого кольору, 2002 р.в., шасі №WKOSN0024207995507, реєстраційний номер АТ3730ХХ;*
- *Свідоцтво про державну реєстрацію (технічний паспорт) на напівпричіп марки KOGEL SN 24,сірого кольору, 2002 р.в., шасі №WKOSN002420704153, реєстраційний номер АТ4735ХХ;*
- *Свідоцтво про державну реєстрацію (технічний паспорт) на напівпричіп марки KOGEL SN 24, сірого кольору, 2002 р.в., шасі №WKOSN002420704155, реєстраційний номер АТ2367ХХ;*
- *Свідоцтво про державну реєстрацію (технічний паспорт) на напівпричіп марки KOGEL SN 24, сірого кольору, 2002 р.в., шасі №WKOSN002420798740, реєстраційний номер АТ4734ХХ;*
- *Свідоцтво про державну реєстрацію (технічний паспорт) на напівпричіп марки KOGEL SN 24, сірого кольору, р.в. - не визначено, шасі № - не визначено, реєстраційний номер АО5273ХХ;*
- *Правовстановлювальні документи (договір купівлі-продажу від 03.07.2007р., посвідчений приватним нотаріусом Мукачівського міського нотаріального округу Ришкович О.В. за реєстровим №3687, та зареєстрований Мукачівським міжрегіональним бюро технічної інвентаризації та експертної оцінки 05.07.2007р., реєстраційний номер 15739147, № запису 586-юр в книзі 4-юр) на комплекс будівель та споруд, площею - 5676,0 м^2, РПВН 15739147, який розташований за адресою: вул. Пряшівська, 9, м. Мукачеве, Закарпатської області, та складається з: літ. "Б" - частина арматурного цеху, побудованого з залізобетону, цегли, загальною площею - 4519,5 кв.м, літ. "Г" - ремонтний цех, побудований з цегли, площею - 417,5 кв.м., літ. "Ф" - цех-склад, побудований із залізобетону, площею -739,0 кв.м.;*
- *Правовстановлювальні документи на комплекс будівель та споруд, площею - 7698,2 м^2, РПВН 1686140, який розташований за адресою: вул. Пряшівська, 11-А, м. Мукачеве, Закарпатської області, та складається з: адмінкорпус (літ. "А"), загальною площею - 202,7 кв.м., лісопильний цех (літ. "А*"), загальною площею - 1233,20 кв.м., сторожова (літ. "Б"), загальною площею - 29,3 кв.м., лісопильний цех (літ. "В"), загальною площею 807,7 кв.м., сушка (літ. "Г"), загальною площею 137,1 кв.м., лісопильний цех (літ. "Д"), загальною площею - 576,6 кв.м., склад (літ. "Е"), загальною площею - 1344,50 кв.м., гараж (літ. "Ж"), загальною площею - 635,4 кв.м., адмінкорпус (літ. "И"), загальною площею - 1694,20 кв.м., прохідна (літ. "Л"), загальною площею - 143,7 кв.м., їдальня (літ. "З"), загальною площею - 625,0 кв.м., вбиральня (літ. "Н"), загальною площею - 3,8 кв.м, трансформаторна (літ. "О"), загальною площею - 63,9 кв.м., навіс (літ. "М"), загальною площею - 29,0 кв.м., трансформаторна (літ. "Т"), загальною площею - 36,0 кв.м., цех (літ. "П"), загальною площею - 274,2 кв.м., теплиця (літ. "Р"), загальною площею - 182,0 кв.м., насосна (літ. "С"), загальною площею - 8,3 кв.м., бойлерна (літ. "У"), загальною площею - 16,3 кв.м., гілка залізничної колії (I-II), споруди (1-2)".*

ТБ "Перша Товарна Біржа" (надалі - Організатор) повідомляє, що 01 лютого 2013 року о 12-00 за адресою: м. Київ, вул. Вишгородська 45/2, відбудуться відкриті торги (аукціон) з продажу майна (активів) ПАТ "Банк Столиця" (юридична адреса: м. Київ, вул. М. Тимошенка, буд. 29-Б) (надалі - Продавець), а саме:

Лот №1 - об'єкт нерухомості незавершеного будівництва загальною площею 2322,22 кв.м., зведено 2198,92 кв.м (підвальне приміщення -532,21 кв.м., 1-й поверх -529,62 кв.м., 2 - поверх - 512,65 кв.м., 3-й поверх - 624,44 кв.м.), який знаходиться за адресою: м. Миколаїв, вул. Червоних Майовщиків, 43. Ступінь готовності складає 40%. Земельна ділянка перебувала в оренді, на цей час договір оренди закінчився. Початкова вартість лоту, без урахуванням ПДВ, складає - 2785644 грн. 39 коп.

Отримати додаткову інформацію стосовно детальних характеристик та стану майна можна за тел. (044)-230-87-67 (Відповідальна особа - Інга Сергіївна).

Гарантійний внесок складає 10% від початкової вартості лота та перераховується ТБ "Перша Товарна Біржа" р/р 26000367149 в АТ "Райффайзен Банк Аваль"", МФО 380805, код 36707637. Призначення платежу: гарантійний внесок 10% від початкової вартості продажу лота № 1 згідно умов відкритих торгів (аукціону). *Плата за реєстрацію заяви (реєстраційний внесок)* складає 17,00 грн. та перераховується ТБ "Перша Товарна Біржа" на р/р 26000367149 в АТ "Райффайзен Банк Аваль"", МФО 380805, код 36707637 . Призначення платежу: реєстраційний внесок за реєстрацію заяви за лотом №1 згідно умов відкритих торгів (аукціону).

Організатор відкритих торгів (аукціону): ТБ "Перша Товарна Біржа". Відповідальна особа - Дмитро Володимирович (099-027-31-06). Час прийому: кожний день тижня крім суботи та неділі з 9^{00} до 12^{00} години, за адресою: м. Київ, вул. Вишгородська 45/2.

Порядок ознайомлення з об'єктами продажу: ознайомлення з об'єктом продажу здійснюється за його місцезнаходженням. Час для ознайомлення з об'єктом продажу: кожний день тижня крім суботи та неділі з 9^{00} до 13^{00} години.

Заявки приймаються з 9^{00} до 12^{00} години кожний день тижня, крім суботи та неділі, за адресою: м. Київ, вул. Вишгородська 45/2. Кінцевий термін прийому заявок о 12 год. 00 хв. за три дні до початку проведення торгів.

Платіжні засоби - грошові кошти. Переможець аукціону зобов'язаний сплатити остаточну ціну об'єкту продажу ПАТ "Банк Столиця" на н/р № 32070416701 в Головному правлінні Національного Банку України по м. Києву і Київський області, МФО 321024, Код ЄДРПОУ 26520464. Протягом 30 календарних днів з моменту укладення договору купівлі - продажу з ПАТ "Банк Столиця". Гарантійний внесок, сплачений Покупцем для участі в аукціоні, зараховується йому в рахунок остаточної оплати ціни об'єкту продажу в розмірі 40% від сплаченої суми гарантійного внеску. Подальше переоформлення права власності на об'єкт продажу проводиться Покупцем (переможцем торгів) за його власний рахунок, в тому числі: оплата всіх можливих платежів при здійсненні переоформлення та інше.

Рівненська товарна біржа проводить повторний аукціон з продажу майна підприємства банкрута ЗАТ "Полонський фарфор".

На аукціон виставляється:

Об'єкти нерухомого майна (будівлі та споруди):

Лот №1: Виробниче приміщення ЦХО і КМЦ, заг.пл. 17789,4 м.кв. - 2635315 грн.; Лот №2: МЗЦ з прибудовами, заг.пл. 4249,9 м.кв - 726163 грн.; Лот №3: Тунельний цех з прибудовами, заг.пл.12430,4 м.кв - 1908211 грн.; Лот №4: Парокотельня, заг.пл. 1067,0 м.кв.- 209328 грн.; Лот №5: Матеріальний склад, заг.пл. 1061,8 м.кв - 208387 грн.; Лот №6: Компресорна, заг.пл. 122,5 м.кв, - 29837 грн.; Лот №7: Бойлерна КМЦ, заг.пл. 81,3 м.кв.- 20630 грн.; Лот №8: Незавершене будівництво формувального відділення КМЦ, заг.пл. 36802,3 м.кв - 172166 грн.; Лот №9: Труба димова металічна №1 - 16128 грн.; Лот №10: Труба димова тунельної печі №2 - 16128 грн.; Лот №11: Труба димова рольган печі- 29030 грн.; Лот №12: Труба димова печей декоративного випалу- 29030 грн.; Лот №13:Труба димова- 29030 грн.; Лот №14:Труба димова- 29030 грн.; Лот №15:Труба димова цегляна- 35750 грн.; Лот №16: Трубопровід гарячої води - 18682 грн. Загальна вартість об'єктів нерухомості: **6 112 845,00** гривень

Земельні ділянки (будуть реалізовуватись разом з будівлями)

Лот №1: Земельна ділянка №1, заг.пл. 49860 м.кв, - 266371 грн; Лот №2: Земельна ділянка №2, заг.пл. 6482 м.кв, - 34632 грн; Лот №3: Земельна ділянка №3, заг.пл. 228 м.кв, - 1217 грн. Загальна вартість зем.ділянок: **302 220,00** гривень

Виробниче обладнання (182 лоти), згідно переліку з яким можна ознайомитись на Рівненській товарній біржі та на підприємстві ЗАТ "Полонський форфор". Загальна вартість обладнання: **327 240,00** гривень.

Ціни вказані з урахуванням ПДВ. Ознайомитись з майном можна за місцем його розташування: Хмельницька обл., м. Полонне, вул. Привокзальна, 50. Час ознайомлення з майном за попереднім узгодженням по тел. (0362) 62-05-24; 067-3620353.

Заявки на участь в аукціоні приймаються щоденно з 9.00 до 17.00 год. Кінцевий термін прийняття заявок- **29.01.2013 року**

Бажаючі взяти участь в аукціоні сплачують гарантійні внески в розмірі 10% від стартовою ціни майна, та за реєстрацію заяви - 17,00 грн на р/р Рівненської товарної біржі 26009705953117 в АТ Райффайзен банк "Аваль", МФО 380805, код ЄДРПОУ 23302583.

Аукціон відбудеться 04 лютого 2013 року об 11.00 год. за адресою: м. Рівне, вул. Драгоманова, 27.

Тел. для довідок (0362) 62-05-88.

Південна Товарна Біржа оголошує про проведення відкритих торгів (аукціону) по продажу майна

На відкриті торги (аукціон) виставляється наступне майно, розташоване у Миколаївській області з початковою вартістю:

Лот№1- площадка для стоянки техніки сільського господарства з будівлею охорони 7,9 кв.м,. яка знаходиться за адресою: Миколаївська обл., Новоодеський р-н, с. Себине, вул.Гетьманцева,1-г, стартова вартість - 6890, грн.. (безПДВ);

Лот№2 Комплекс будівель і споруд, 1-а Слобідська, м.Миколаїв - оціночна вартість - 1529478,00 грн. (без ПДВ);

Особи, які бажають прийняти участь в аукціоні сплачують реєстраційний внесок у розмірі 17,00 грн., в т.ч. ПДВ та гарантійний внесок у розмірі від 10 % від початкової вартості майна на р/р 26002799988002 в ПАТ КБ "ПРАВЕКС БАНК" МФО 380838, ЄДРПОУ 13854212.

Заявки на участь у відкритих торгах (аукціоні) приймаються за адресою: м. Миколаїв, вул.Нікольська,32-а до 07.02.2013р. Аукціон відбудеться 08.02.2013р. о 13-00 год., за адресою: м. Миколаїв, вул. Нікольська,32-а. Детальна інформація може бути отримана за вищезазначеною адресою.

Постановою Господарського суду Полтавської області (36014, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 25.12.2012 р. по справі 18/2438/12 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю "Ресурс-Інвест", код ЄДРПОУ 32015772 , вул. Ковпака, 57-а, м. Полтава, 36007.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Васіна Євгена Євгеновича (ліцензія серії АВ № 547877 від 15.11.2010 р., видана Державним департаментом з питань банкрутства), адреса: 36004, м. Полтава, проспект Вавилова, 5, кв.11.

Заяви з кредиторськими вимогами до банкрута прошу надсилати протягом 30 днів після публікації оголошення.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області у справі № 26/5005/11408/2012 від 10.01.2013 р. ТОВ "ПРОМЛІДЕР" (код ЄДРПОУ 38200482, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, пр. Кірова, буд. 28-А, оф. 135/3) було визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на шість місяців, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ "ДНІПРО ІНСАЙД" (код ЄДРПОУ 37986802). У разі наявності грошових вимог до банкрута просимо всіх кредиторів у місячний строк з дати публікації цього оголошення надсилати відповідні заяви про визнання грошових вимог на адресу ліквідатора: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Щорса, буд. 4, кімн. 312. Вважати недійсними установчі документи, печатки та штампи ТОВ "ПРОМЛІДЕР" (код ЄДРПОУ 38200482).

У відповідності до ухвали Господарського суду Чернівецької області (58002, м. Чернівці, вул. О. Кобилянської, 14, справа № 5027/911-6/2012, Суддя Дутка В.В.) від 09.01.2013р. порушено провадження у справі про банкрутство та введено процедуру розпорядження майном публічного акціонерного товариства "Красноїльський деревообробний комбінат" (вул. Дружби, 26, смт. Красноїльськ, Сторожинецького району, Чернівецької області, Код ЄДРПОУ 05446835). Розрахунковий рахунок: 26002060327125 у Чернівецькій філії ПАТ КБ "Приват Банк", МФО 356282.

Розпорядником майна боржника призначено Дендериса Івана Євгеновича (ліцензія серія АВ № 456392 від 05 березня 2009 р., 79070, м. Львів, вул. Рахівська, 18/2, індивідуальний податковий номер 2501818434).

Ухвалою господарського суду Запорізької області від 20.11.2012 р. порушено провадження у справі № 5009/4321/12 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Софттаксі" (69037, м. Запоріжжя, вул. 40 років Радянської України. 39-А, приміщення 134, ЄДРПОУ 23286559).

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Шонію Маку Вячеславівну (ліцензія: АВ № 347300 від 15.11.2007 року. 69005, м. Запоріжжя, а/с 7978).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дати опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Донецької області від 09.01.2013р. по справі №5006/27/182б/2012 визнано банкрутом боржника ФО-П Фоміна Сергія Пилиповича (код 2081410412, адреса: 83024, м. Донецьк, вул. Ревякіна, 32, кв. 28). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Карпенко Андрія Анатолійовича (код 2779408877, ліцензія серії АВ № 600670, адреса: Донецька область, м. Селидове, вул. Дубініна, 6).

Письмові претензії кредиторів приймаються протягом двох місяців з дати визнання боржника банкрутом.

Постановою господарського суду міста Києва від 19.12.2012 року по справі № 15/536-б Дочірнє підприємство "Фірма "Київ - Транссервіс" (02156, м. Київ, вул. Академіка Курчатова, буд. 22, кв. 119, код ЄДРПОУ 20027136) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором товариства призначено арбітражного керуючого Шаргало Романа Вікторовича (Ліцензія серії АВ № 600759 від 20.04.2012р, поштова адреса: 02097, м. Київ, вул. Градинська, 14, кв. 48).

Постановою господарського суду Дніпропетровської області у справі № 38/5005/11151/2012 від 10.01.2013 р. ТОВ "БОНД-СЕРВІС" (код ЄДРПОУ 35808453, адреса: 49057, м. Дніпропетровськ, вул. Героїв Сталінграда, буд. 156-А, корп. А-4, кв. 10) було визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру у справі строком на шість місяців, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ "ФІРМА ХОТЕЙ" (код ЄДРПОУ 33338542). У разі наявності грошових вимог до банкрута просимо всіх кредиторів у місячний строк з дати публікації цього оголошення надсилати відповідні заяви про визнання грошових вимог на адресу ліквідатора: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Гладкова, буд. 32, кв. 59. Вважати недійсними установчі документи, печатки та штампи ТОВ "БОНД-СЕРВІС" (код ЄДРПОУ 35808453).

Господарський суд Дніпропетровської області постановою від 10.01.2013 р. по справі № 24/5005/11220/2012 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру у відношенні ПП "ІН-Тeграль", код ЄДРПОУ 37150829, адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Дзержинського, буд. 7, кв. 55.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Морозов Ігор Анатолійович т. (056)770-27-40, поштова адреса: 49044, м. Дніпропетровськ, а/с 2734.

Постановою господарського суду Донецької області від 09.01.2013р. по справі №5006/5/112б/2012 визнано банкрутом боржника ФО-П Кривича Костянтина Олександровича (код 2983105911, адреса: 83039, м. Донецьк, вул. Алеутська, 20). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Карпенко Андрія Анатолійовича (код 2779408877, ліцензія серії АВ №600670, адреса: Донецька область, м. Селидове, вул. Дубініна, 6).

Письмові претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дати визнання боржника банкрутом.

Постановою Господарського суду Херсонської області від 08.01,2013р. по справі №5024/1399/2012 Фізичну особу - підприємця Перевознік Еллу Анатоліївну (і.н. 2370011400, м. Херсон, вул. Овражна, 28) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Косовського В"ячеслава Станіславовича (ліц. АГ № 594898 від 01.08.11р., 73000, м. Херсон, Головпоштамт, а/с №243, тел. 0955993673).

Заяви кредиторів приймаються протягом 2 місяців від дати публікації оголошення.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 10.01.2013р. по справі № 38/5005/11050/2012 ПП "КІТ-97" (код ЄДРПОУ 36071851; 51931, м. Дніпродзержинськ, вул. Сачка, буд. 26, кв. 23) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Талан Ігор Ростиславович, ліцензія АВ 397378, т. (056) 370-74-70 поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

Претензії кредиторів приймаються в місячний строк з дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Харківської області від 28.12.2012 р. по справі № 5023/5535/12 товариство з обмеженою відповідальністю "КАФЕ "ЗУСТРІЧІ" (ЄДРПОУ 24672833, адреса: 61057 м. Харків, вул. Сумська, буд. 25) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Горбачова Ігоря Анатолійовича (адреса: 61060, м. Харків, вул. Танкопія, буд. 7/1, кв. 58).

КУРІНЬ

№ 12 (5512) СУБОТА, 19 СІЧНЯ 2013

Сьогодні в Україні переважно хмарно, сніг, мокрий сніг, місцями налипання мокрого снігу. Вітер південно-східний, північно-східний, 5—10 м/с, місцями пориви 15—20 м/с. Температура вночі 4—9 градусів морозу, на півдні 1—6 тепла. Удень 0—5 морозу, у Криму 8—13 градусів тепла

ЦЬОГО ДНЯ, 19 СІЧНЯ

1912. Народився Тимофій Левчук — український режисер, педагог, народний артист УРСР, лауреат Державної премії УРСР імені Т.Г. Шевченка (1971; за кінострічку «Родина Коцюбинських»). **1946.** Створено Союз українців у Великій Британії. **1962.** На 98-му році життя помер народний художник УРСР Іван Їжакевич. **1995.** У Рівному розпочався І-й Міжнародний слов'янський фольклорний фестиваль «Коляда». **1997.** Уперше в Україні в Луганському сільськогосподарському інституті створено маркетингову службу професійної орієнтації учнівської молоді та працевлаштування випускників вищого навчального закладу.

ПЛАНИ ПАРТІЇ — ПЛАНИ НАРОДУ!

Репродукція плакату часів СРСР.

Як вам нове гасло: «Чим краще працює влада — тим більше позовів до Євросуду!?». «Ми добре працюємо в тому плані, що в Україні дуже добре поставлена правова освіта в частині діяльності Європейського суду з прав людини», — сказав... Утім, хто сказав, неважливо. Є факт. Європейський суд оприлюднив рішення у 211 справах українців. У результаті влада має виплатити їм понад мільйон євро! За свою архіефективну працю!

Звідки мільйонери?

Хто скаже, звідки взялися мільйонери, лише того я й визнаю на прокурорській посаді.

Не відволікайтеся на другорядне

Головне, що закони однакові для всіх, а не те, що не всіх це стосується.

СІМ КОРОБІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Щиросерде зізнання

Якщо за кожною довідочкою мені доведеться бігати місяцями, то особисто я — за корупцію.

Корисна порада

Щоб зробити щасливою одну людину — достатньо обрати її народним депутатом, щоб ощасливити тисячі людей — треба відкликати ту людину з депутатів.

Послуги

Якщо у вас грошей кури не клюють, то, може, вам допомогти?!

Жінка просить

Коханий, давай краще посваримося з тобою по-доброму!

Корисна порада

Не можете відмитися від старого бруду — створіть нову фракцію.

Дозвольте запитати?

Скажіть, а амністія капіталів передбачає амністію ковбаси, яку я вчора з'їв очима в супермаркеті?

Олександр ПЕРЛЮК.

Електорату на замітку

Перед виборами всі чорти стають ангелами. Після виборів — навпаки.

Потрапили!

Схоже, країна потрапила під роздачу пайків.

ЦВК попереджає

Гроші плюс проднабір — це вже перебір.

Про імідж двох провідних партій

Добро з кулаками проти добра з битами.

Борис РЕВЧУН.

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ ***Зблизитися з Америкою — не означає їхати до Америки чи дивитися американські фільми.***

☞ ***«Яке щастя мати опозицію, — радів можновладець, — можна стати опозиціонером!»***

☞ ***Хоча все геніальне — просте, але багатопартійна система — ще простіша.***

☞ ***Порада боксерам: задравши носа, не побачиш поваленого суперника.***

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

ПЕРЛИ З РОСІЙСЬКОГО ІСПИТУ З ІСТОРІЇ

Збірне (з різних тем)

☞ ***«Олександр Невський остаточно розгромив Ливонський орден тамплієрів».***

☞ ***«За правління Івана ІІІ Росія успішно розвивалася. Це було пов'язано зі створенням Іваном ІІІ двоголового орла».***

☞ ***«Царя Миколу І називали «палкою Європи».***

☞ ***«За Івана Грозного вперше на Русі почалися мітинги протесту».***

☞ ***«Іван Грозний убив багатьох впливових бізнесменів, котрі заважали йому управляти державою».***

☞ ***«У сімнадцятому столітті стався соляний бунт і медійний бунт на чолі зі Степаном Разіним» (вам — журналісти!).***

☞ ***«Укладалися футуристичні шлюби між монархами» (ех, добре!).***

(ЖЖ-користувач Langobard).

Казку Мирослава МИЛОРАДОВИЧА «Гусак Гусман, або Один, два, багато» читайте в «Курені»: www.golos.com.ua.

ДОДУМАЙТЕ САМІ — ДДС

Курінному приємно, що полку дедесистів цього року прибуло! І тепер йому дуже й дуже непросто обрати найкращі додумки. Утім, вирішуйте самі.

Отже, перевіряємо завдання від 5 січня:

1. Олександр Клименко, міністр доходів і зборів (про те, що новостворене міністерство — подарунок громадянам):

— Важаю, це дуже хороший новорічний подарунок для платників податків...

і чим більше вони крутитимуться, тим більший буде прибуток на оборот.

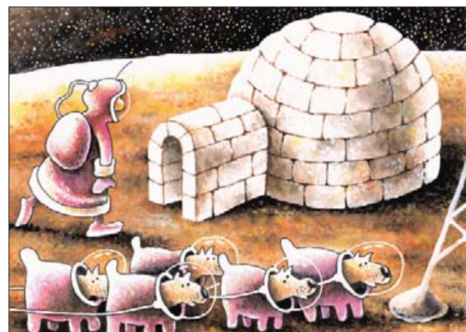
(І.ЗАРЕЧНЯК, Київ).

2. Віталій Бала, директор Агентства моделювання ситуацій:

— З таким урядом можна вступати до Аляски, до Канади, до Антарктиди, до Митного Союзу, до Європейського Союзу...

а змоделювавши ситуацію — і до Економічної співдружності країн Центральної Африки.

(Р. ФЕДИШЕН, Вінниця).

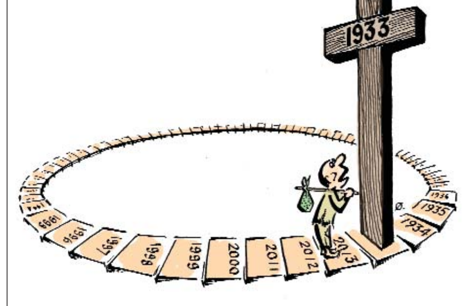

3. Анатолій Бредіхін, секретар Ростовського регіонального відділення партії «Єдиная Россия»:

— Після можливого вступу до Митного Союзу потрібно переселити 7 мільйонів українців у Сибір для...

удобрювання місцевого ґрунту, який не удобрювали з часів ГУЛАГу.

(В. ПУЗАНОВ, Запорізька область).

4. Олександр Горбань, директор Департаменту економічного співробітництва МЗС РФ:

— Україна хоче одночасно зберегти два вектори: вступити до Євросоюзу, де її не чекають, і взяти участь у Митному Союзі, але тільки за тими параметрами, які вигідні їй. Але так не буває. Не можна бути трошки вагітною і...

ми вважаємо, що вона (Україна) повинна бути вагітною тільки від нас — горбанеподібних екземплярів.

(Г. ОЛІЙНИК, Вінниця).

- НАЗВЕМО НОВИМ ГОРБАНЕМ!

5. Наталя Королевська, міністр соціальної політики:

— У мене і в партії було два шляхи. Перший — продовжити критикувати уряд і владу, другий — сховати голову в пісок...

і залишити іншу частину тіла для стусанів нових критиканів? Я вирішила довести виборцям, що вони помилилися, не обравши мене.

(С. ЗАВОРОЗКО, Дніпропетровська область).

А тепер, як завжди, слово нашим новим п'ятьом героям, за яких треба ще додумати:

1. Юлія Тимошенко, екс-прем'єр-міністр України (акція протесту):

— Я більше не ввійду до своєї тюремної палати, поки не знімуть там відеокамери, через які цілодобово підглядають за мною, заглядають у постіль, у душ...

2. Юрій Кармазін, політик (про вбивство в Москві кримінального авторитета Діда Хасана і як це може позначитися на Україні):

— Убивство Хасана не спричинить перерозподілу впливу на Україні. Це могло бути п'ять років тому. А сьогодні «смотрящие» під дахом влади і нас вирішують усе. За Києвом так званий «смотрящий» у нас взагалі міністр...

3. Дмитро Медведєв, прем'єр-міністр Росії (про Україну):

— Під час вступу до Митного Союзу необхідно підписувати всі документи, а не тільки їх частину...

4. Леонід Кравчук, екс-Президент України (про народних депутатів, які голосують за своїх колег):

— Не можна, щоб народні обранці поводилися, як вовки в лісі...

5. Юрій Гримчак, політик:

— От і сьогодні я зустрічався з людиною, вона розповідала, як на курячу ферму у Прикарпатті прийшли й кажуть: «Так, хлопці, ми — донецькі, половина — наша»...

Курінний нагадує: свої варіанти надсилайте на електронну адресу sud@golos.com.ua або поштою: на конверті з адресою «Голосу України» пишіть «Курінь»-ДДС.

Інші варіанти читайте в «Курені» на сайтах газети golosukraine.com і www.golos.com.ua.

Мал. Миколи КАПУСТИ, Василя ФЛЬОРКА, Костянтина КАЗАНЧЕВА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Алла ДОДАТКО, Оксана КАЛУГІНА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2013 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 28094

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

